

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
USTALEŃ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
MIASTA BIAŁOGARD**

OPRACOWANIE:
E-Projekt Karol Jaworski

Drawsko Pomorskie, 2018 r.

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIAŁOGARD**

SPIS TREŚCI

1	PRZEDMIOT, CEL METODA OPRACOWANIA	2
1.1	PRZEDMIOT I CEL PROGNOZY	2
1.2	METODA OPRACOWANIA	4
1.3	PODSTAWY PRAWNE, NA KTÓRYCH OPARTO PROGNOZĘ	5
1.4	ŹRÓDŁA INFORMACJI WYKORZYSTANE PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY	6
2	INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	8
2.1	POŁOŻENIE TERENÓW.....	8
2.2	ZAWARTOŚĆ I GŁÓWNE CELE DOKUMENTU.....	8
2.3	POWIĄZANIA PROJEKTU PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	11
3	STAN ŚRODOWISKA OBJĘTEGO PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	12
3.1	GŁÓWNE UWARUNKOWANIA ŚRODOWISKOWE	12
3.2	HYDROGRAFIA	14
3.3	KLIMAT15	
3.4	SZATA ROŚLINNA.....	16
3.5	FAUNA 20	
3.6	KRAJOBRAZ	22
3.7	ZASOBY PRZYRODNICZE I ICH OCHRONA PRAWNA	23
3.8	ZASOBY KULTUROWE I ICH OCHRONA PRAWNA.....	26
3.9	OKREŚLENIE POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	26
4	ANALIZA ISTNIEJĄCYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY	31
5	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU	33
6	ANALIZA PRZEWIDYWANYCH ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ RÓŻNEGO RODZAJU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO I KULTUROWEGO	36
6.1	SKUTKI DLA ŚRODOWISKA WYNIKAJĄCE Z PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU	38
6.2	ANALIZA USTALEŃ ZMIANY PLANU ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA OCENY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO.....	40
6.3	WPLYW USTALEŃ PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA.....	44
7	ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	49
8	PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	50
9	INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	50
10	STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	50
11	OŚWIADCZENIE, O KTÓRYM MOWA W ART. 74A UST. 2 USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO.....	54

1 PRZEDMIOT, CEL METODA OPRACOWANIA

1.1 Przedmiot i cel prognozy

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko **ustaleń projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Białogard** dla obszarów określonych w uchwale Nr XLIII/329/2017 Rady Miejskiej Białogardu z dnia 28 grudnia 2017 r. o przystąpieniu do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Białogard, z wyłączeniem terenu działek zlokalizowanych w podstrefie funkcjonalnej W19 oznaczonych symbolami 2MN, 3MN, 05KDW, 04KDD, terenu działek zlokalizowanych w podstrefie funkcjonalnej E4 oznaczonych symbolami 1P,U, 4P,U, 14P,U, 04KDD, terenu działek zlokalizowanych w podstrefie funkcjonalnej E9 oznaczonych symbolem 19 Kp oraz terenu działek zlokalizowanych w podstrefie funkcjonalnej E17 oznaczonych symbolem 3MN, zmienionej uchwałą Nr XLVIII/354/2018 Rady Miejskiej Białogardu z dnia 28 marca 2018 r.

Prognoza oddziaływania na środowisko powstała jako realizacja zapisów ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, a także ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Stanowi ona niezbędny załącznik do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (mpzp), która podlega opiniowaniu przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz organy państwowej inspekcji sanitarnej i wykładana jest razem z nim do publicznego wglądu.

Celem opracowania prognozy jest:

- 1) wypełnienie wymogów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustaw związanych z ochroną środowiska,
- 2) określenie warunków lokalizacji, zagospodarowania terenu i procesu budowy, które spowodują, że podstawowe walory środowiska przyrodniczego nie ulegną zniszczeniu. Ponadto zagospodarowanie musi spełnić takie warunki, ażeby w procesie eksploatacji nie wystąpiły zjawiska niekorzystne dla człowieka i przyrody.

Przy opracowaniu prognozy kierowano się wytycznymi zawartymi w art. 51 ust. 2 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zgodnie z którym prognoza ta powinna:

1. zawierać:
 - a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
 - b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,

- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
 - d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
 - e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;
2. określać, analizować i oceniać:
- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
 - b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
 - c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
 - d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
 - e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;
- oraz
3. przedstawiać:
- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
 - b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

1.2 Metoda opracowania

Informacje zawarte w niniejszej prognozie oddziaływania na środowisko, zostały opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz zostały dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanych ustaleń planu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z projektowanym planem.

Podczas opracowywania prognozy dokonano:

- określenia stanu środowiska na podstawie obserwacji terenowych oraz analizy materiałów archiwalnych,
- analizy i oceny przydatności terenów pod względem planowanych funkcji terenu oraz ich oddziaływań na środowisko,
- oceny potencjalnych zagrożeń środowiska, istotnych z punktu widzenia projektowanych zmian oraz wpływ zapisów ustaleń projektu planu na funkcjonowanie środowiska.

1.3 Podstawy prawne, na których oparto prognozę

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799 ze zm.),
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2018 r. poz. 1614 ze zm.),
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.),
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r., poz. 1945 ze zm.),
- Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2129 ze zm.),
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161),
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2019 r. poz. 701 ze zm.),
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2019 r. poz. 868),
- Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2268 ze zm.),
- Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2019 r. poz. 755),
- Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2018 r. poz. 1454 ze zm.),
- Rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie określenia rodzaju przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2014 r. poz. 1713),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25, poz. 133 ze zm.),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409),

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408),
- Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r., poz. 2183),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031).
- Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. z 2012 r., poz. 463),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1923),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 1800),
- Dyrektywy Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa.

1.4 Źródła informacji wykorzystane przy sporządzeniu prognozy

- Geneza, analiza i klasyfikacja gleb, Drzymała S., Maszner P., Mocek A., AR Poznań, 1997,
- Geografia fizyczna Polski, Kondracki J., PWN, Warszawa, 1998,
- Mapa hydrograficzna Polski w skali 1:50 000,
- Mapa obszarów głównych zbiorników wód podziemnych w Polsce wymagających szczególnej ochrony, Kleczkowski A.E., AGH Kraków, 1990,
- Mapa sozologiczna Polski w skali 1:50 000,
- Mapa topograficzna Polski w skali 1:10 000,
- Mapa zasadnicza w skali 1:1000,
- Program ochrony środowiska województwa zachodniopomorskiego na lata 2016-2020 z perspektywą do 2024, Szczecin 2016 r.,
- Waloryzacja przyrodnicza województwa zachodniopomorskiego (Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie, 02.2010 r.),
- Program ochrony środowiska dla Miasta Białogard na lata 2017-2020 z perspektywą do roku 2025, Białogard 2016 r.
- Strategia Rozwoju Miasta Białogard do roku 2030,
- Stan środowiska w województwie zachodniopomorskim. Raport 2017. WIOŚ Szczecin,

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIAŁOGARD**

- Waloryzacja przyrodnicza miasta Białogard opracowana przez Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie,
- Opracowanie ekofizjograficzne dotyczące terenu miasta Białogard, Złocieniec, 2006 r.,
- Wizja w terenie.

2. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

2.1 Położenie terenów

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko, dotyczy obszarów określonych w uchwale Nr XLIII/329/2017 Rady Miejskiej Białogardu z dnia 28 grudnia 2017 r. o przystąpieniu do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Białogard, z wyłączeniem terenu działek zlokalizowanych w podstrefie funkcjonalnej W19 oznaczonych symbolami 2MN, 3MN, 05KDW, 04KDD, terenu działek zlokalizowanych w podstrefie funkcjonalnej E4 oznaczonych symbolami 1P,U, 4P,U, 14P,U, 04KDD, terenu działek zlokalizowanych w podstrefie funkcjonalnej E9 oznaczonych symbolem 19 Kp oraz terenu działek zlokalizowanych w podstrefie funkcjonalnej E17 oznaczonych symbolem 3MN, zmienionej uchwałą Nr XLVIII/354/2018 Rady Miejskiej Białogardu z dnia 28 marca 2018 r., o łącznej powierzchni 262,14 ha.

2.2 Zawartość i główne cele dokumentu

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym dokumentem planistycznym, za pomocą którego, w sposób wiążący ustala się przeznaczenie terenów na określone cele. Plan miejscowy stanowi akt prawa miejscowego, który na podstawie analiz oraz wniosków o jego zmianę, powinien być modyfikowany w taki sposób, aby panować nad przestrzenią już istniejącą, jednocześnie zapewniając ład przestrzenny przy realizacji planowanych zadań inwestycyjnych.

Opis zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Białogard

Rozdział 2: Ustalenia dla wszystkich terenów

Zmodyfikowano § 2. ust. 2 pkt 6) na terenach rolniczych (R) dopuszcza się realizację urządzeń wodnych i rowów oraz zalesienia gruntów, zgodnie z przepisami odrębnymi.

zmodyfikowano pkt 5) na terenach zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW), na terenach zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zabudowy usługowej (MW,U) oraz na terenach obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, oraz terenach zabudowy usługowej (P,U), dopuszcza się zachowanie istniejących obiektów mieszkalnych jednorodzinnych; istniejące budynki mogą być poddawane remontom i

przebudowie, bez prawa powiększania kubatury budynku i liczby mieszkań (zakaz powiększania kubatury, nie dotyczy rozbudowy o urządzenia techniczne, niezbędne do prawidłowego funkcjonowania obiektu oraz rozbudowy dla potrzeb osób niepełnosprawnych);

Dodano w § 3.

pkt 34) na terenach ochrony konserwatorskiej "A" zakazuje się realizacji przęseł ogrodzeń z prefabrykowanych elementów betonowych, natomiast w strefie "B" ochrony konserwatorskiej i strefie "K" ochrony krajobrazu, zakazuje się realizacji przęseł ogrodzeń z prefabrykowanych elementów betonowych, na granicach frontowych i eksponowanych od strony dróg publicznych;

Dodano w § 3

pkt 3) nakazuje się prowadzenie prac budowlanych oraz wycinkę drzew i krzewów z uwzględnieniem przepisów odrębnych w zakresie ochrony przyrody.

Zmodyfikowano -§ 6. pkt 3) w przestrzeniach publicznych mogą być lokalizowane niewielkie obiekty usługowe wyłącznie sezonowe lub okresowe o powierzchni zabudowy do 20 m², bez prawa wydzielania działki budowlanej, pod warunkiem zapewnienia wysokich walorów architektonicznych (wysokość 1 kondygnacja, dach pochyły dwu- lub wielospadowy; dopuszcza się kolebkowy i stożkowy kształt dachu); zezwala się na lokalizację obiektów o jednolitych parametrach architektonicznych i rozwiązaniach materiałowych w granicach jednego obszaru funkcjonalnego;

Zmodyfikowano § 11. pkt 12) Lit. b) na terenach P; U i P,U dopuszcza się lokalizację mikroinstalacji (w rozumieniu przepisów ustawy o odnawialnych źródłach energii) wykorzystujących energię z odnawialnych źródeł energii, w szczególności instalacje fotowoltaiczne i wykorzystujące siłę wiatru, przy czym, przy lokalizacji elektrowni wiatrowych, należy uwzględnić przepisy ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych;

Dodano w §1 ust. 1

pkt 18) ZN – teren zieleni o charakterze naturalnym;

pkt 31) 08KDW_R – tereny dróg wewnętrznych –rowerowych;

Rozdział 3: Ustalenia szczegółowe

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIAŁOGARD**

STREFA	PODSTREFA	OPIS ZMIAN W STOSUNKU DO OBOWIĄZUJĄCEGO PLANU
C	C1	Na terenach 6MW, MN, U i 21MW, MN, U zlikwidowano funkcję MN.
		Teren 12U rozszerzono o funkcję MW.
		Zmiana położenia linii zabudowy na terenie 38MW, U.
	C2	Z terenu 15MW, MN, U wyodrębniono tereny: 15MW, U; 16MW, U; 17MN, U, 18MW, U
		Część terenu 28Kg, Kp włączono do terenu 13MW, MN, U i poszerzono ten teren kosztem drogi 03KDL.
	C5	Teren 21ZP zamieniono na 21MN, część włączono do 24MW i 30US, ZP.
		Na skutek zmiany przebiegu podstref, przeniesiono teren 6US, ZP ze strefy E12 i oznaczono jako 30US, ZP.
Do terenu 7MN, U dodano przeznaczenie MW.		
C6	Zmniejszy się powierzchnia terenu 15MN, MW, U kosztem utworzenia drogi 05KDW.	
C6	Teren 2MN zamieniono na 2MN, U.	
C7	Z terenu 47MN, U wyodrębniono tereny: 47U, 48MN i 49MW.	
	Z terenu 20MN wydzielono teren 21MW.	
N	N2	Z terenu 31U, Kp, ZP usunięto funkcję Kp, ZP. Z terenów zamkniętych powstały tereny: 48U i 49U i powiększono tereny 20U i 31U.
		Ustalono dojazd do terenu 43U.
	N3	Z terenu 4U, P, MN wyłączono tereny P, część terenów włączono do 6P, U a z części utworzono teren 5P, U.
	N4	Teren 2ZL włączono do terenu 1P, U.
N8	Tereny rolnicze przekształcono w tereny leśne.	
	Z terenu 10ZL wydzielono fragment terenu, uwzględniając przebieg istniejącego ciągu pieszego oraz wydzielono teren zieleni urządzonej 4ZP.	
E	E7	Z części terenu 2R utworzono tereny 3MN i 4MN.
		Tereny 2MN i 3MN przeszły do strefy E8.
	E8	Tereny 2MN i 3MN ze strefy E7 oznaczono jako 19MN i 20MN.
	E11	Dodano dojazd do terenu 11MN, U z drogi 06KDWp.
	E12	Teren 9U zmieniono na teren 9MN.
		Wyłączono część terenu 9US, ZP i utworzono teren 9MN, U.
	E15	Na skutek zmiany przebiegu podstref, przeniesiono teren 6US, ZP do strefy C5.
		Z terenu 1R utworzono tereny 9MN i 10MN.
		Teren 8R włączono do strefy E18.
	E19	Teren 9R włączono do strefy E19.
		Tereny: 10R, 11R, 12R, 13ZL, 14ZL, 15ZL, 16ZL, 17RM, 18MN, 19ZP i 20ZP włączono do strefy E21.
	E17	Zmieniono linie zabudowy na terenie 16MN, U.
	E18	Włączono tereny: 1P, U; 2P, U; 3P, U; 4P, U ze strefy E 19 i teren 8R ze strefy E15 przekształcono w tereny: 11ZP, 12MN, 13MN, 14MN, 15MN, 16MN, 17MN, 18MN, 19MN, 20MN, 21MN i 22Uo.
	E19	Tereny: 1P, U; 2P, U; 3P, U; 4P, U włączono do strefy E18.
Włączono teren 9R ze strefy E15 i przekształcono w tereny: 31MN, 34ZN, 35MN, 36MN i 37ZP i w części tereny 30MN, 32MN i 33MN.		
E19	Tereny P, U i U przekształcono w tereny MN; U; MN, U i MW.	
E20	Włączono tereny P, U i U ze strefy E21 i powstały tereny P, U; U i MN.	
E21	Z części terenów 5P, U i 7P, U powstał teren 1R.	
	Tereny P, U i U włączono do strefy E20.	
E21	Włączono tereny: 10R, 11R, 12R, 13ZL, 14ZL, 15ZL, 16ZL, 17RM, 18MN, 19ZP i 20ZP ze strefy E15.	
E22	Z części terenu 1R wydzielono następujące tereny i zmieniono ich przeznaczenie : 5MN, 6MN i 7MN.	
S	S3	Tereny oznaczone jako Tz włączono do terenu 1WS zgodnie z przeznaczeniem.
		Zmiana parametrów zabudowy dla terenu 2MW, MN, U.
		Teren 2Kk włączono do terenu 3P, U.
		Część terenu 11ZL (zgodnie z przeznaczeniem) włączono do terenu 9R a z reszty powstał teren 11RM.
W	W3	Z terenu 12P, U wydzielono drogę wewnętrzną, usunięto przeznaczenie przestrzeni publicznych i zwiększono powierzchnię zabudowy do 90%.
		Tereny 2MW i 11MW zamieniono na tereny 2MW, U i 11MW, U.
	W5	Część terenu 2R (wzdłuż rzeki Parsęty) włączono do terenu 4ZP.
W9	Skorygowano przebieg granicy miasta.	

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIAŁOGARD**

W10	Część terenu 7R włączono do terenu 17ZL a z części utworzono teren 20R. Teren 9ZL przekształcono w teren 9R.
W17	Na terenie 18R ze strefy W23, zmieniono przeznaczenie i został podzielony na tereny: 29MN, 30MN i 31MN.
W20	Z terenu 2ZP powstał 2ZP,U.
W22	Teren 4R pomniejszono i powiększono 3RM. Z terenu 6R wydzielono teren 7RM.
W23	Z terenu lasu 16ZL utworzono teren 16ZP. Teren 18R włączono do strefy W17 i zmieniono jego przeznaczenie.

2.3 Powiązania projektu planu z innymi dokumentami

Aktualnie dla całego miasta Białogard obowiązuje jeden miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, przyjęty uchwałą Nr XLVII/396/06 Rady Miejskiej Białogardu z dnia 27 października 2006 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Białogard ze zmianami (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2014 r. poz. 1894, z 2016 r. poz. 1134, z 2017 r. poz. 2024, oraz z 2018 r. poz. 5246).

Na sposób rozwiązania zagadnień przestrzennych obszarów objętych projektem zmiany mpzp znaczący wpływ wywierają przyjęte przez Radę Miasta dokumenty o charakterze strategicznym, a w szczególności studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białogard przyjęte uchwałą Nr XLVIII/352/2018 z dnia 28 marca 2018 r.

Ponadto wpływ na przyjęte rozwiązania urbanistyczne mają takie dokumenty jak:
Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego;
Strategia Rozwoju Województwa Zachodniopomorskiego;

- Program ochrony środowiska województwa zachodniopomorskiego na lata 2016-2020 z perspektywą do 2024, Szczecin 2016 r.,
- Strategia Rozwoju Miasta Białogard do roku 2030;
- Program Ochrony Środowiska dla Miasta Białogard na lata 2017-2020 z perspektywą do roku 2025,
- Gminna Ewidencja Zabytków z 2014 r.;
- Opracowanie Ekofizjograficzne dotyczące terenu Miasta Białogard sporządzone na potrzeby obowiązującego planu.

3. STAN ŚRODOWISKA OBJĘTEGO PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

3.1 Główne uwarunkowania środowiskowe

3.1.1 Położenie terenu

Zgodnie z podziałem fizyczno geograficznym Polski wg Kondrackiego miasto Białogard położone jest w:

provincji Niżu Środkowoeuropejskiego (31)

podprovincji Pobrzeża Południowobałtyckiego (315)

makroregionie Pobrzeża Koszalińskiego (313.4)

mezo regionie Równiny Białogardzkiej (313.42)

Równina Białogardzka znajduje się na wschód od doliny Parsęty, między Białogardem a Koszalinem. Za wschodnią granicę przyjmuje się pasmo wzgórz moreny czołowej przebiegających na wschód od Koszalina (Góra Krzyżanka 136 m n.p.m.). Powierzchnię równiny tworzy lekko falista morena denna. Gliniasto-piaszczyste grunty są podłożem gleb brunatno-ziemnych i bielicoziemnych.

3.1.2 Geologia. Geomorfologia

Miasto Białogard położone jest na utworach powstałych w okresie zlodowacenia północnopolskiego, stadiału głównego, fazy pomorskiej i jednej z ostatnich subfaz na Pomorzu oraz w okresie jaki nastąpił po zlodowaceniu (holocen – trwający od około 15 000 lat do dzisiaj).

Rzeźba analizowanego obszaru ma charakter wybitnie młodoglacyjny. Podstawowy rys rzeźby obszaru jest efektem działalności lądolodu skandynawskiego w okresie zlodowaceń plejstocenijskich. W wyniku zmian klimatycznych na obszar Polski kilkakrotnie nasuwał się lądolód, który ulegał topnieniu w okresach cieplejszych. W rezultacie procesów zachodzących w tym czasie osadzały się różnorodne utwory – gliny zwałowe rozdzielone osadami wodnolodowcowymi, zastoiskowymi i rzecznyymi – żwirami, piaskami i łąkami zastoiskowymi.

Decydującą rolę w kształtowaniu współczesnej rzeźby odegrało ostatnie zlodowacenie bałtyckie, a zwłaszcza stadiał pomorski. Naniesiony przez lądolód materiał stanowił bazę, która została przemodelowana w wyniku procesów zachodzących w okresie wycofywania się lądolodu. W strefach marginalnych ulegał on rozpadowi na płyty i bryły lodu, pomiędzy którymi osadzały się utwory morenowe i fluwioglacjalne. Bryły martwego lodu wytapiały się tworząc misy jeziorne i zagłębienia bezodpływowe. Powstałe w wyniku topnienia lodu wody spływały wykorzystując w tym celu rynny subglacjalne o kierunku N-S i marginalne (doliny wód

roztopowych) oraz odcinki pradolinne o równoleżnikowym układzie. Towarzyszyło temu wypełnianie obniżeń osadami mineralnymi i organogenicznymi oraz rozcinanie progów dzielących te obniżenia.

W holocenie nastąpił rozwój roślinności, co ograniczyło intensywność procesów erozyjnych, a ocieplenie klimatu zaktywizowało procesy wietrzenia chemicznego, dzięki czemu nasiliły się procesy glebotwórcze. W tym okresie zagłębieniach na wysoczyznach rozwijały się torfowiska, zaś w dolinach rzek rozwinęły się równiny zalewowe.

W utworach powierzchniowych w rejonie Białogardu występują piaski i żwiry rzeczno-lodowcowe, gliny zwałowe i piaski gliniaste wysoczyzn morenowych, piaski i żwiry w dolinach rzecznych i dolinach marginalnych; ility, pyły, piaski i gliny pylaste zastoisk lodowcowych.

W obrębie terenu opracowania można wyróżnić następujące główne formy geomorfologiczne:

1. Formy pochodzenia lodowcowego.

Wysoczyzna morenowa zbudowana z glin zwałowych moreny dennej i piasków lodowcowych. Stanowi tło krajobrazu o rzeźbie niemal płaskiej w części północnej (20 - 40 m n.p.m.), o rzeźbie lekko falistej w części południowej (30-50 m n.p.m.). Wysoczyznę rozcinają na płaty doliny rzek.

Równiny wód roztopowych i wytopiskowych. Rozprzestrzenienie osadów tych form należy wiązać z późnoglacialnym odpływem wód roztopowych. Fragment pradoliny pomorskiej przebiegającej równoleżnikowo wykorzystana jest przez rzeki Parsętę i Leśnicę. Obecne dna dolin stanowią płaskie równiny torfowe. Powierzchnia terenu jest prawie płaska, a spadki terenu nie przekraczają 2%. Doliny rzeczne i obniżenia wyścielają utwory aluwialno -bagienne. Są to mokre, słabo rozłożone torfy lub miękkoplastyczne namuły organiczne oraz gliny próchniczne. Miąższość utworów holocenijskich jest różna od 2,5 m do 5,0 m.

2. Formy pochodzenia rzeczno (akumulacyjne i erozyjne)

Dna dolin rzecznych i dolin wód roztopowych. Dna dolin są płaskie wypełnione zazwyczaj torfami, oraz osadami fluwialnymi pochodzenia postglacialnego. Często zajmują fragmenty dolin odpływu wód roztopowych oraz obniżeń powytopiskowych.

3. Formy utworzone przez roślinność

Powierzchnie torfowe występują w obrębie dolin odpływu wód roztopowych, obniżeń powytopiskowych oraz dolin rzecznych.

3.1.2.1 Złoża surowców mineralnych

W rejonie obszarów objętych zmianą planu brak złóż surowców mineralnych.

3.1.3 Gleby

Pod względem genetycznym w Białogardzie występuje kilka typów gleb. Najliczniej reprezentowane są gleby bielcowe słabogliniaste, występujące na większości obszaru miasta. Są one wytworzone z piasków. W zachodniej części miasta występują gleby bielcowe gliniaste, które w dużej mierze porośnięte są drzewostanem lasów komunalnych. W dolinie Parsęty, jej wschodnim odcinku, zalegają przede wszystkim mady. Gleby bagienne – torfowe występują w północno zachodniej części miasta, na obszarze tzw. Łąk Białogardzkich, a także południowej części miasta w dolinie bezimiennego rowu, przy drodze na Sławoborze.

Teren lasu włączono do terenu 1P,U w podstrefie N4, wydzielony fragment lasu z terenu 10ZL włączony do drogi KDZ (uwzględniając przebieg istniejącego ciągu pieszego) i wydzielono teren zieleni urządzonej, w podstrefie N8 oraz powstały z terenu 16 ZL teren 16ZP w podstrefie W23, te tereny będą wymagały uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne, zgodnie z przepisami odrębnymi.

2.1 Hydrografia

2.1.1 Wody podziemne

Według nowego podziału na jednolite części wód podziemnych wynikającego z wdrażania Ramowej Dyrektywy Wodnej, Białogard położony jest w zlewni Parsęty. Według tej regionalizacji stanowi on część następujących jednostek:

Prowincji wybrzeża i pobrzeża Bałtyku

Regionie zachodniopomorskim

Poziomy wodonośne o znaczeniu użytkowym występują w utworach czwartorzędowych i trzeciorzędowych. Pierwszy, przypowierzchniowy poziom wodonośny występuje w obrębie współczesnej doliny Parsęty. Główny czwartorzędowy poziom wodonośny stanowią międzyglinowe i podglinowe utwory piaszczyste starszych zlodowaceń. Poziom ten występuje na obszarze wysoczyzn. Jest on średnio i dobrze izolowany zwartym nadkładem glin zwałowych o miąższości dochodzącej niekiedy do 50 m. Wody głębszych poziomów czwartorzędowych są przeważnie dobrej i średniej jakości, o czym decyduje podwyższona zawartość żelaza lub manganu.

Użytkowy poziom wodonośny trzeciorzędowego piętra wodonośnego stanowią piaski miocenu i piaski oligocenu. Są one z reguły dobrze izolowane zwartym nadkładem glin zwałowych i ilów pstrych górnego miocenu.

Wody głębszych poziomów czwartorzędowych i trzeciorzędowych, występujące na głębokości poniżej 50 m oraz znajdujące się w obszarach intensywnej eksploatacji wód podziemnych, są zagrożone ascenzyjną migracją wód słonych.

Białogard nie leży w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP).

2.1.2 Wody powierzchniowe

Zgodnie z Podziałem Hydrograficznym Polski KZGW obszar miasta Białogard położony jest w dorzeczu Parsęty, w zlewniach cząstkowych:

nr 4459 – Parsęta od Mogilicy do Leśnicy (p)

nr 4469 – Liśnica od dopł. poniżej Żytekowa do ujścia

nr 4471 – Parsęta od Leśnicy do Starej Parsęty (l)

nr 4472 – Stara Parsęta

nr 4478 – Dopływ spod Redlina

nr 448982 – Dopływ spod Pomianowa

2.2 Klimat

Omawiany teren położony jest według podziału województwa zachodniopomorskiego na krainy klimatyczne (Kozłowski 2007) w krainie IV — Koszalińskiej.

Notuje się tutaj usłonecznienie rzeczywiste – średnio rocznie od 1500 godzin na przedpolu pagórkowatych wysoczyzn morenowych – do 1570 w północnej części krainy. Średnia roczna temperatura wynosi około 7,9°C w zachodniej części krainy i spada w kierunku wschodnim do około 7,5°. Podobną tendencję w rozkładzie przestrzennym wykazuje temperatura stycznia, która waha się od -0,7° do -1,5°C. Na większości obszaru zaliczonego do krainy IV średnia temperatura lipca kształtuje się od 16,6° do 17,0°C, a cieplejszą jest jej zachodnia część, w której średnia temperatura lipca wzrasta do około 17,2°C. Średnie daty ostatnich przymrozków wiosennych opóźniają się generalnie z północy na południe — od 24 kwietnia do 6 maja, a w dolinach rzek i zagłębieniach terenowych kończą się nawet o kilka dni później. Przymrozki jesienne notuje się w tej krainie przeciętnie już na początku trzeciej dekady października. Okres gospodarczy trwa od 243 do 251 dni, zaś długość okresu wegetacyjnego od 214 do 219 dni. W tej krainie obserwuje się wyraźny wzrost częstości występowania niekorzystnych zjawisk atmosferycznych, takich jak: zwiększone dobowe sumy opadów atmosferycznych, opóźnienie początku okresu wegetacyjnego oraz liczba burz atmosferycznych. Liczba dni z opadem dobowym co najmniej 1 mm wynosi od 110 do 125. Pokrywa śnieżna występuje w czasie 45-50 dni.

Topoklimat

Istotną cechą lokalnego klimatu jest bardzo duża zmienność i nieregularność, uwarunkowana przede wszystkim rzeźbą terenu, ekspozycją, rodzajem pokrycia terenu oraz występowaniem wód powierzchniowych i terenów podmokłych.

Klimat miasta znacząco różni się od klimatu terenów otwartych czy wiejskich, nawet gdy oba leżą w obrębie tego samego rejonu klimatycznego. Charakterystyczne cechy klimatu miasta to przede wszystkim:

występowanie tzw. miejskiej wyspy ciepła (średnia roczna temperatura powietrza w mieście jest wyższa o około 0,5 - 1,0°C). Zjawisko to jest skutkiem zabudowy naturalnej powierzchni materiałami nieprzepuszczającymi wody, które charakteryzują się lepszą absorpcją promieni słonecznych, i które wolniej oddają zgromadzone ciepło nocą. Wpływ na powstanie tego zjawiska ma także wiele sztucznych źródeł ciepła oraz układ budynków sprzyjający „zatrzymywaniu” promieniowania w pobliżu podłoża;

występowanie tzw. bryzy miejskiej – lokalnej cyrkulacji powietrza powodującej napływ chłodniejszego powietrza do centrum miasta;

wyższe amplitudy temperatur odczuwalnych, związane z niewielkim udziałem roślinności wysokiej i dużym udziałem terenów zabetonowanych;

mniejsza wilgotność powietrza – związana z niewielkim udziałem roślinności wysokiej oraz zbiorników wodnych, co znacząco obniża ewapotranspirację i parowanie;

większe zachmurzenie, wynikające z obecności znacznej ilości jąder kondensacji, tworzonych przez zawieszone w powietrzu zanieczyszczenia, co z kolei zmniejsza nasłonecznienie;

zmodyfikowane warunki wiatrowe:

- gorsze warunkami przewietrzania na terenach występowania wysokiej zabudowy,
- w zależności od układu budynki mogą powodować powstawanie wiatrów narożnych, wiatrów wstecznych, zawirowań, stref ciszy.

2.3 Szata roślinna

Na obszarze miasta Białogard występuje zróżnicowanie środowisk przyrodniczych, występują zarówno siedliska zbliżone do naturalnych, jak i siedliska całkowicie przekształcone, a wręcz zdewastowane. Roślinność rzeczywista na obszarze objętym zmianą planu została ukształtowana pod wpływem działalności człowieka.

W granicach miasta występuje kilkanaście różnych typów zbiorowisk roślinnych:

las i zadrzewienia - stanowią ok. 10 % powierzchni miasta, są rozmieszczone nierównomiernie. Większe połacie lasów występują w północnej i południowo zachodniej oraz południowo wschodniej części miasta. Na południu las został posadzony w większości na gruntach porolnych. Na opisywanym terenie wszędzie gdzie zaniechano użytkowania rolniczego łąk i pastwisk, występują łozowiska, będące stadium sukcesyjnym w kierunku olsów. W południowo zachodniej części rośnie natomiast drzewostan gospodarczy. W dolinie Parsęty poniżej wiaduktu kolejowego, na wysokości oczyszczalni ścieków, występują fragmenty drzewostanu olszowego z charakterystyczną porzeczką czarną. Tuż za granicą miasta, w jego południowo zachodniej części, występują jako plantacje wikliny nadrzecznej. W

dolinie Parsęty i potoków występują zbiorowiska łągów przystromykowych, typu jesionowo-olszowego, które tworzą przede wszystkim olsze, wierzby i topole z niewielkim dodatkiem jesiona wyniosłego. W północnej części miasta na obszarze lasów komunalnych (oddz. 1-10) znajduje się las dębowo-grądowy. W dolinie Parsęty występuje małe zgrupowania drzew liściastych, dominującym gatunkiem jest olsza szara i brzoza omszona, mają one charakter zbiorowisk lasów łągowych. Występują tutaj także stanowiska dzięgla litwora nadbrzeżnego.

roślinność łąkowa - którą stanowią łąki doliny Parsęty i Leśnicy oraz tzw. łąki Białogardzkie, zlokalizowane na okresowo zalewanych terenach obu rzek. Znajdują się na obszarze dużego kompleksu torfowisk niskich, aktualnie silnie zmeliorowanych, o znacznym lokalnie stopniu degradacji. Kompleksy łąk i użytków zielonych występują także w południowo zachodniej oraz zachodniej części miasta. łąki są pochodzenia antropogenicznego i jeśli nie zostanie kontynuowanie ich użytkowanie ich miejsce na drodze sukcesji naturalnej zastąpi las.

roślinność nadrzeczną tworzą niskie szuwary składające się ze strzałki wodnej i jeżogłówki pojedynczej. W mulistym podłożu części starorzeczy występuje szuwar trawiasty z dominującą manną mielec i sitem rozpierchłym. W wilgotnych obniżeniach terenu łąk niskich tworzą się szuwary turzycowe, które porastają różne gatunki turzycy oraz mózga trzciniowata i kosaciec żółty.

roślinność wodna, którą stanowi roślinność wód płynących rzeki Parsęty i Leśnicy. Są to potocznik wąskolistny, oraz włosienicznik rzeczny, a także strzałka wodna i jeżogłówka gałęzista, rdestnica grzebieniasta, rdestnica nitkowata, moczarka kanadyjska, wywłócznik kłosowy. Na obszarze starorzeczy Parsęty, w północno zachodniej części miasta występuje grzybień biały i grązel żółty. W dolnym odcinku Parsęty występuje włosienicznik wodny, strzałka wodna, jeżogłówka gałęzista i potocznik wąskolistny.

roślinność urządzona, która tworzą skwery, zieleńce i trawniki,

roślinność ogrodów przydomowych (w nowej zabudowie jest to przede wszystkim roślinność ozdobna i trawniki, w zabudowie starszej znajdują się warzywniaki, drzewa i krzewy owocowe),

roślinność ruderalna i segetalna jest dominujące w zurbanizowanej części miasta. Ich występowanie jest charakterystyczne dla obszarów zabudowanych, linii kolejowych, poboczy dróg, obszaru składowisk i magazynów, podwórek. Dominują gatunki typowe dla terenów zurbanizowanych: wiechlina roczna, życica trwała oraz rośliny siedlisk wydepczyskowych: babka szerokolistna i lancetowata, rdest ptasi, tasznik pospolity, karmnik rozesłany oraz nieużytkowanych terenów: trzcinnik, nawłoc, bylice, wrotycz pospolity, łopian większy, pokrzywa zwyczajna itp.

Na terenie miasta Białogard stwierdzono występowanie 16 gatunków chronionych na mocy Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409), w tym 5 gatunków objętych ochrona ścisłą i 11 gatunków chronionych częściowo.

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIAŁOGARD**

Gatunki objęte ochroną ścisłą w mieście Białogard na podstawie Waloryzacji Przyrodniczej Miasta Białogard.

Lp.	Nazwa gatunku	Lokalizacja	Liczba stanowisk
1.	Grzybieńczyk wodny	Przy drodze naprzeciw torów kolejowych, równoległe do Szosy Połczyńskiej, ok. 200 m przed cmentarzem	1
2.	Jarząb szwedzki (na stanowiskach naturalnych)	Park, ulice, domostwa	Kilka
3.	Obrazki plamiste	Stanowisko historyczne (?) w dolinie Parsęty	Gatunek ten najprawdopodobniej wyginął w Białogardzie. Obecnie i w ciągu ostatnich 10 lat nie udało się go odszukać.
4.	Rosiczka okrągłolistna	Żwirowisko przy ul. Krakowskiej	1
5.	Wielosił błękitny	Stanowisko historyczne (?) w dolinie Parsęty	Gatunek ten najprawdopodobniej wyginął w Białogardzie. Od 10 lat nie udało się go odszukać.

Gatunki objęte ochroną częściową w mieście Białogard na podstawie Waloryzacji Przyrodniczej Miasta Białogard.

Lp.	Nazwa gatunku	Lokalizacja	Liczba stanowisk
1.	Arcydzięgiel nadbrzeżny	Dolina Parsęty poniżej wiaduktu kolejowego	5
2.	Grzybień biały	Starorzecze Parsęty	3
3.	Kocanka piaskowa	Oddz. 15 lasów komunalnych	1
4.	Torfowiec	Lasy Nadl. Białogard w oddz. 477	1
5.	Storczyk krwisty	Dolina Parsęty poniżej wiaduktu kolejowego na wysokości Dębczyna	1
6.	Storczyk szerokolistny	Dolina Parsęty poniżej wiaduktu kolejowego na wysokości Dębczyna	1
7.	Śnieżyczka przebiśnieg	Cmentarz komunalny, park, ogródki działkowe	Kilka - wszystkie sztuczne. Gatunek figurujący w załączniku Dyrektywy Siedliskowej.
8.	Widłak goździsty	Żwirowisko przy ul. Krakowskiej, oddz. 15 lasów komunalnych	2, gatunek figurujący w załączniku Dyrektywy Siedliskowej
9.	Limba	Park Arboretum przy wyłuszcarni nasion ul. Kołobrzeska	1

10.	Cis pospolity	Lasy komunalne w oddz. 10, ulice, ogródki działkowe, cmentarz, zaplecze kościołów	Ponad 20
11.	Jarząb szwedzki	Park, ulice, domostwa	Kilka

Szata roślinna na obszarach zmiany planu

Na terenach na których nastąpi przekształcenie szaty roślinnej, nie stwierdzono występowania chronionych siedlisk przyrodniczych oraz chronionych gatunków roślin.

Wg. Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego na terenie 34ZN w podstrefie E19 – stwierdzono stanowisko widłaka torfowego, objętego ścisłą ochroną gatunkową.

Opis szaty roślinnej na obszarach, na których nastąpi zmiana przeznaczenia terenów:

- w podstrefie C5 – teren 21ZP zamieniono na 21MN, część włączono do 24MW i 30US,ZP - **teren nieużytkowany, pokryty roślinnością łąkową, pojedyncze zadrzewienia głównie wierzby.**
- w podstrefie N4 – teren 2ZL włączono do terenu 1P,U - **teren lasu mieszanego świeżego z dominacją brzozy, jesionu, osiki, jaworu, klonu, dębu olszy czarnej, w poszycie czeremcha, osika, kruszyna i wierzba (wymagane jest uzyskanie zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne).**
- w podstrefie N8 – tereny rolnicze przekształcono w tereny leśne oraz z terenu 10ZL wydzielono fragment terenu, uwzględniając przebieg istniejącego ciągu pieszego i wydzielono teren zieleni urządzonej 4ZP - **teren lasu świeżego na około 20% z udziałem grabu, dębu, jesionu, olchy, brzozy, topoli, w poszycie leszczyna, bez czarny, czeremcha, kruszyna, jawor i dąb (wymagane jest uzyskanie zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne).**
- w podstrefie E7 – z części terenu 2R utworzono tereny 3MN i 4MN **teren nieużytkowany, pokryty roślinnością łąkową, pojedyncze zadrzewienia.**
- w podstrefie E12 – wyłączono część terenu 9US,ZP i utworzono teren 9MN,U – **teren użytkowany, pokryty roślinnością łąkową.**
- w podstrefie E15 – z terenu 1R utworzono tereny 9MN i 10MN – **teren nieużytkowany, pokryty roślinnością łąkową, pojedyncze zadrzewienia głównie wierzby.**
- w podstrefie E19 – włączono teren 9R ze strefy E15 i przekształcono w tereny: 31MN, 34ZN, 35MN, 36MN i 37ZP i w części tereny 30MN, 32MN i 33MN – **teren użytkowany rolniczo.**

- w podstrefie E22 – z części terenu 1R wydzielono następujące tereny i zmieniono ich przeznaczenie : 5MN, 6MN i 7MN – **teren użytkowany rolniczo, częściowo łąki i pastwiska.**
- w podstrefie W17– teren 18R ze strefy W23, został podzielony na tereny: 29MN, 30MN i 31MN (tereny graniczą z obszarem Natura 2000 Dorzecze Parsęty) – **teren użytkowany rolniczo, częściowo łąki i pastwiska.**
- w podstrefie W20 – z terenu 2ZP powstał 2ZP,U – **teren parku.**
- w podstrefie W22 – z terenu 6R wydzielono teren 7RM (wg waloryzacji przyrodniczej na tym terenie znajduje się stanowisko ślimaka winniczka) – **teren użytkowany rolniczo, częściowo łąki i pastwiska.**
- w podstrefie W23 – z terenu lasu 16ZL utworzono teren 16ZP- **teren boru mieszanego świeżego z dominacją sosny i buka w poszycie pojedyncze dęby, (wymagane jest uzyskanie zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne).**

2.4 Fauna

Na terenie miasta Białogard stwierdzono występowanie łącznie 229 taksonów zwierząt, z czego 30 gatunków stanowią bezkręgowce a 199 gatunków kręgowce.

Wśród kręgowców stwierdzono występowanie 199 gatunków w tym dwa gatunki kręgloustych, 24 gatunki ryb, 8 gatunków płazów, 3 gatunki gadów, 120 gatunków ptaków oraz 42 gatunki ssaków. Spośród nich 103 objęte są ochroną gatunkową całkowitą (4 gatunki płazów, 95 gatunków ptaków i 4 gatunki ssaków), a 36 ochroną gatunkową częściową (3 gatunki błonkoskrzydłe, 3 gatunki chrząszczy, 1 gatunek ślimaka, 3 gatunki ryb, 5 gatunków płazów, 3 gatunki gadów, 7 gatunków ptaków i 11 gatunków ssaków).

Gatunki stwierdzone w Waloryzacji przyrodniczej województwa zachodniopomorskiego objęte całkowitą ochroną
PŁAZY- kumak nizinny, ropucha zielona, rzekotka drzewna, żaba moczarowa
PTAKI- krogulec, trzciniak, łożówka, trzcinniczek, raniuszek, skowronek, zimorodek, świergotek łąkowy, siwerniak, świergotek drzewny, jerzyk, jemioluska, gągoł, myszołów, myszołów włochaty, makolągwa, szczygieł, dzwonec, czyż, dziwonia, pełzacz ogrodowy, pełzacz leśny, bocian biały, błotniak stawowy, błotniak łąkowy, grubodziób, kawka, derkacz, kukułka, łabędź krzykliwy, łabędź niemy, oknówka, dzięcioł czarny, potrzoszcz, trznadel, potrzos, rudzik, pustułka, jer, kokoszka, bekas kszyc, pliszka żółta, sójka, żuraw, bielik, zaganiacz, dymówka, gąsiorek, mewa śmieszka, mewa, rycyk, strumieniówka, świerszczak, słowik szary, nurogęś, szlachar, pliszka górską, pliszka siwa, muchołówka żałobna, muchołówka szara, kulik wielki, wilga, rybołów, sikora czubatka, bogatka, sikora uboga, mazurek, pleszka, pierwiosnek, świstunka leśna, piecuszek, gil, mysikrólik, remiz, pokląskwa, kulczyk, kowalik, rybitwa rzeczna, sierpówka, puszczyk, szpak, kapturka (pokrzewka czarnołbista), gajówka (pokrzewka ogrodowa), pokrzewka cierniówka, piegża, perkozec, brodziec krwawodzioby, strzyżyk,

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIAŁOGARD**

drożdżik, kos, drozd śpiewak, kwiczoł, paszkoł, czajka
SSAKI- żołądnica, mroczek późny, nocek duży, nocek Natterera

Gatunki stwierdzone w Waloryzacji przyrodniczej województwa zachodniopomorskiego objęte częściową ochroną
BŁONKOSKRZYDŁE - trzmiel kamiennik, trzmiel ziemny, trzmiel rudy
CHRZĄSZCZE – biegacz fioletowy, biegacz ogrodowy, biegacz zielonożłoty
RYBY- głowacz białopłetwy, kur rogacz, śliz
ŚLIMAKI – ślimak winniczek
PŁAZY - ropucha szara, żaba jeziorkowa, żaba wodna, żaba trawna, traszka zwyczajna,
GADY- jaszczurka zwinka, jaszczurka żyworodna, zaskroniec zwyczajny
PTAKI - czapla siwa, gawron, jastrząb, kruk, mewa srebrzysta, sroka, wrona siwa
SSAKI - badylarka, gronostaj, jeż zachodni, karczownik, kret, łasica, mysz zaroślowa, popielica, ryjówka aksamitna, ryjówka malutka, wydra

W obrębie miasta istnieje kilka obszarów będących miejscem lęgów rzadkich, a nawet zagrożonych wyginięciem gatunków ptaków. Wśród nich można wyodrębnić następujące tereny:

- obszar doliny Parsęty, obejmujący łąki i starorzecza. Występują tu następujące gatunki: perkozka, łabędzia niemego, gęgawy, głowienki, gągoła, błotniaka stawowego, derkacza, kokoszki, łyski, zimorodka, strumieniówki, świerszczaka i dziwonii, remiza i pliszkę górską. W wyniku zaniechania użytkowania rolniczego w ostatnich latach ma miejsce zubożenie składu gatunkowego i ilościowego ptaków lęgowych;
- Białogardzkie Łąki. Obszar będący zmeliorowanym olbrzymim torfowiskiem, który od stuleci był wykorzystywany rolniczo. Łąki te wypasano i koszone. Jeszcze w latach 80. i 90. XX w. gniazdowały tu kuliki, rycyki, bekasy, czajki, a także błotniaki, w tym łąkowy. Obecnie teren zubożał pod względem ilości gniazdujących ptaków, co jest także spowodowane zaniechaniem działalności rolniczej;
- obszar zabagnionej doliny rowu na wysokości Łęczynka będący miejscem gniazdowania kilku bardzo cennych gatunków ptaków wodno – błotnych;
- kompleks lasów komunalnych, a w szczególności przy ul. I Maja ze względu na to, że pod wieloma względami botanicznymi jest bardzo ciekawym drzewostanem oraz doskonałym siedliskiem dla gniazdowania gatunków ptaków śpiewających charakterystycznych dla siedlisk łąkowych;
- ogrody działkowe, a także pozostałe parki miejskie i skwery charakteryzujące się występowaniem ptaków śpiewających typowych dla tych siedlisk;
- zabudowa miejska dająca miejsca lęgowe dla języków, jaskółek, kopciuszka, wróbla, pliszki.

Rejony objęte zmianą planu w dużej mierze zlokalizowane są na terenach już zurbanizowanych, co ma ścisły związek z brakiem siedlisk. Większość terenów miejskich zajętych jest przez budynki oraz tereny utwardzone, w związku z czym roślinność nie ma miejsca do rozwoju, a zwierzęta nie znajdują dogodnych warunków do bytowania.

Na terenach zadrzewionych oraz terenach otwartych pól i łąk, a zwłaszcza w sąsiedztwie rowów melioracyjnych i sąsiadujących z obszarami zmiany planu ciekami wodnymi, mogą pojawiać się ptaki zaroślowe, wodne, leśne, jak i łąkowe m.in. bażanty, przepiórki, skowronki, kruk, szpak, wróbel, kaczki krzyżówki, perkozy, łyski i rybitwy. Gatunki ssaków jakie mogą występować na obszarze zmiany planu to między innymi: jeże, ryjówki, nornice, kuny i zające, wiewiórki oraz mysz domowa, szczura wędrowny, badylarka, mysz polna, mysz leśna, mysz zaroślowa i nutria.

Na terenach, na których potencjalnie może nastąpić przekształcenie szaty roślinnej, stwierdzono występowania (wg. Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego) następujących chronionych gatunków zwierząt:

- na terenie 7RM w podstrefie W22 stwierdzono stanowisko ślimaka winniczka objętego częściową ochroną gatunkową,
- na terenie 7MN w podstrefie E22 stwierdzono stanowisko żaby jeziorkowej objętej częściową ochroną gatunkową,
- na terenie 34ZN w podstrefie E19 – stwierdzono stanowiska żaby trawnej, jaszczurki zwinki i jaszczurki żyworodnej,
- w podstrefie N8 na terenach lasów, stwierdzono stanowisko ślimaka winniczka, objętego częściową ochroną gatunkową oraz świerszczaka, objętego całkowitą ochroną gatunkową.

2.5 Krajobraz

Analizowany teren położony jest na obszarze charakteryzującym się krajobrazem młodoglacjalnym – ukształtowanym w głównych zarysach podczas ostatniego zlodowacenia, przeobrażonym następnie w holocenie w wyniku procesów erozyjnych, denudacyjnych i akumulacyjnych, rozwoju roślinności, a następnie przez człowieka.

Ze względu na stopień ingerencji człowieka w naturalną strukturę krajobrazu na obszarze opracowywanego mpzp występują dwa typy krajobrazu: w zainwestowanej części dominuje krajobraz zurbanizowany miejski – charakteryzujący się występowaniem zróżnicowanej zabudowy: mieszkaniowej (jednorodzinnej, wielorodzinnej) i usługowej ze stosunkowo niewielkim udziałem

zieleni wysokiej oraz krajobraz zurbanizowany terenów przemysłowych, baz i składów,
w obszarach niezainwestowanych występuje krajobraz otwarty (rolniczy, nieużytków) oraz krajobraz zielony w rejonach zalesionych.

Z punktu widzenia usytuowania terenu w szerszym kontekście przestrzennym występuje krajobraz:

zamknięty – w obrębie zainwestowanej części, gdzie występują wyraźnie wyodrębniające się wnętrza krajobrazowe i niewielkie otwarcia widokowe wzdłuż ulic, otwarty, zielony – na terenach rolnych.

2.6 Zasoby przyrodnicze i ich ochrona prawna

2.6.1 Obiekty objęte ochroną zasobów przyrodniczych

Obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Natura 2000 Dorzecze Parsęty PLH 320007

Dolina rzeki Parsęty, od źródeł koło Parsęcka aż po strefę ujściową w Kołobrzegu. Obszar swoim zasięgiem obejmuje:

- źródła Parsęty koło Parsęcka;
- naturalną rynnę rzeki Parsęty - od Radomyśla do Krosina - w otoczeniu kompleksów leśnych, z dopływami: Kłudawa, Knyczanka, Gęsia Rzeka i Rudy Rów;
- strome jary i wąwozy rzeki Perznicy, Trzebiegoszczy i Łozicy;
- liczne zakola, starorzecza, torfowiska, lasy łąkowe i zarośla wierzbowe pomiędzy Krosinem a Osówkiem;
- dolinę Dębnicy;
- przełomowy odcinek rzeki Parsęty koło Osówka oraz leśny kompleks z jeziorami i torfowiskami k. Byszyna;
- dolinę Parsęty, od Byszyna do Karlina, z ujściowymi odcinkami rzek - Mogilica, Topiel, Pokrzywnica i Radew;
- naturalną rynnę rzeki pomiędzy Karlinem a Rozcięcinem oraz dopływ rzeki Pyszki;
- dolinę Parsęty koło Kołobrzegu.

Dorzecze Parsęty obejmuje szereg ważnych siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Łącznie zidentyfikowano ich 25, tworzących mozaikę i pokrywających ponad 50% powierzchni obszaru. Często są to siedliska bardzo rzadkie bądź unikatowe w skali kraju i Europy. Wiele z nich jest ważnym biotopem dla cennej fauny, która podlega ochronie na podstawie konwencji międzynarodowych. Stwierdzono tu występowanie 11 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG.

Na szczególną uwagę i podkreślenie zasługuje:

- rzeka i jej liczne dopływy posiadają najlepsze w Polsce, a może w Europie, warunki dla tarła łososi, co zapewnia utrzymanie naturalnej populacji tego gatunku w naszym kraju; ponadto naturalny charakter rzeki i jej dopływów zapewnia tarło dla innych ryb łososiowatych: troci wędrownej, pstrąga potokowego i lipienia (zachowanie takiego stanu wymaga zakazu budowania nowych przegród na rzece, natomiast istniejące, jeśli nie zostaną rozebrane, muszą być wyposażone w bardzo dobrze działające przepławki);
- obecność w rzece innych gatunków ryb (poza łososiowatymi) cennych przyrodniczo i gospodarczo: licznej populacji strzebli potokowej, certy - gatunku wędrownego i węgorza pochodzenia naturalnego, który dociera do Parsęty z odległych atlantyckich miejsc rozrodu;
- jako cenny obszar dla rozrodu wydry;
- rozległe połacie różnego typu lasów łęgowych w obrębie dolin rzecznych i na obszarze zagłębień dennomorenowych;
- jedno z większych koncentracji zjawisk źródłiskowych na Pomorzu oraz duże zróżnicowanie wielu innych typów mokradeł, zwłaszcza torfowisk;
- malowniczy krajobrazowo przełomowy odcinek rzeki Parsęty pomiędzy Starym Dębniem, Osówkiem i Byszynem oraz głębokie wąwozy i strome jary rzeki Perznicy, Trzebiegoszczy i Łozicy;
- jako ważny obszar dla zachowania w Polsce naturalnej populacji złoci pochwowatej *Gagea spathacea* i kokoryczy drobnej *Corydalis pumila*, czy grążela drobnego *Nuphar pumila*; - jedyne na Pomorzu stanowisko śledziennicy naprzeciwlistnej *Chrysosplenium oppositifolium* w dolinie Dębnicy;
- liczne i bardzo dobrze zachowane biotopy dla ptaków drapieżnych: orlika krzykliwego, błotniaka stawowego, kani rudej, bielika, puchacza, czy sowa błotna oraz dla ptaków związanych z obszarami wodno-błotnymi: bociana białego, bociana czarnego, zimorodka, sieweczki rzecznej, kulika wielkiego, czy żurawia; ponadto Parsęta jest ważny obszar dla zimowania ptaków wodno-błotnych na Pomorzu;
- Prowadzi się tu Program restytucji łososia, troci, certy i jesiotra, a rzeka Parsęta została włączona do potencjalnych rzek łososiowych (Salmon River Inventory) w ramach międzynarodowego programu: Salmon action plan 1997- 2010 prowadzonego przez Międzynarodową Komisję Rybołówstwa Morza Bałtyckiego (International Baltic Sea Fisheries Commission) i HELCOM; oraz
- międzynarodowy program "Zintegrowany system zarządzania i ochrony terenów podmokłych i zalewowych w dorzeczu Parsęty", którego celem jest wypracowanie systemu zarządzania przyrzecznymi terenami podmokłymi dla ochrony bioróżnorodności w krajobrazie wiejskim, odtworzenie terenów podmokłych dla zwiększenia bioróżnorodności, zmniejszenia ryzyka powodzi w dolnej części dorzecza oraz ochrony przed zanieczyszczeniem biogenami pochodzenia rolniczego; Dolina Radwi i jej dopływy to również interesujący obszar pod względem krajobrazowym, geomorfologicznym i kulturowym, w szczególności na ochronę zasługują:

- wyjątkowo dobrze zachowane podmokłe łąki eutroficzne i kalcyfilne;
 - wąwozy i jary oraz liczne źródła niewapienne;
 - torfowiska źródłiskowe w dolinie Chocieli - "zawieszane" na zboczach wzniesień kemowych i zasilane wodami podziemnymi należą do największych tego typu obiektów na Pomorzu, ich pokłady martwicy wapiennej (tufu źródłiskowego) przekraczają miąższość 7 m, a utwory te można obserwować na powierzchni w postaci scementowanych "bloków skalnych";
 - miejsca bytowania, rozrodu i wędrówek ryb łososiowatych oraz wielu innych grup kręgowców i bezkręgowców;
 - malowniczy krajobraz jeziora Kwiecko i Pradoliny Pomorskiej z licznymi dolinkami denudacyjnymi oraz krajobraz zbiorników zaporowych - Rosnowo i Hajka;
 - liczne obiekty kulturowe, jak: grodziska słowiańskie, kamienno-ceglane mosty łukowe, stare młyny, dawne systemy hydrotechniczne (tarany hydrauliczne), kapliczki i inne.
- Jest to naturalny korytarz ekologicznym o znaczeniu lokalnym i regionalnym i ważne miejsce wypoczynku i rekreacji.

Obszar ten obejmuje południowy fragment miasta, położony poniżej torów kolejowych. Teren 1WS położony w podstrefie S3, objęty zmianą planu, znajduje się w granicach obszaru Natura 2000 „Dorzecze Parsęty”. Na tym obszarze nie wprowadzono nowych kierunków w zagospodarowaniu, jedynie włączono do tego terenu tereny kolejowe.

Tereny 9R i 11RM położone w podstrefie S16 i tereny 29MN, 30MN i 31MN z podstrefy W17, graniczą z obszarem Natura 2000 „Dorzecze Parsęty”.

2.6.2 Inne obszary ważne dla funkcjonowania środowiska nie objęte ochroną

2.6.2.1 Korytarze ekologiczne

Wg Krajowej Sieci Ekologicznej EKONET-PL miasto Białogard leży bardzo blisko obszaru węzłowego **9M** o randze międzynarodowej. Jest to obszar Pojezierza Kaszubskiego, który stanowi ważną rolę w Krajowej Sieci Ekologicznej.

W skali regionu rzeka Parsęta pełni funkcję ze względu na funkcje jakie pełni dla ichtiofauny oraz organizmów bezkręgowych.

Rzeka Liśnica wraz z kompleksem Łąk Białogardzkich, ma znaczenie lokalne (międzygminne) i jest korytarzem II rzędu.

Korytarzami ekologicznymi III rzędu, o znaczeniu lokalnym, są bezimienne dopływy tych rzek.

2.7 Zasoby kulturowe i ich ochrona prawna

Na obszarach objętych zmianą planu występują obiekty i obszary kulturowe objęte ochroną ustaleniami obowiązującego planu.

2.8 Stan środowiska

Środowisko, w tym jego zasoby i walory przyrodnicze poddawane są różnym szkodliwym oddziaływaniom. Źródła niekorzystnych oddziaływań mogą być zlokalizowane na terenie obszaru, jak również mogą pochodzić z zewnątrz (migracja zanieczyszczeń w wodzie, w powietrzu).

2.8.1 Stan powietrza atmosferycznego

Zanieczyszczenie powietrza - możemy podzielić na zanieczyszczenia ze źródeł przemysłowych tzw. emisja punktowa, emisja z sektora komunalno-bytowego to tzw. emisja niska lub powierzchniowa oraz emisja ze środków transportu tzw. emisja liniowa.

Głównymi emitentami punktowymi są zakłady przemysłowe i energetyczne zlokalizowane głównie na terenie miasta Białogard. Zakłady te posiadają pozwolenia lub zgłoszenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza.

W roku 2016 na wszystkich stanowiskach pomiarowych w województwie został przekroczony poziom docelowy przez średnioroczne stężenia benzo(a)pirenu. Najwyższe wartości stężeń zarówno w przypadku pyłu PM10 jak i benzo(a)pirenu zarejestrowano w okresach grzewczych, dlatego jako główną przyczynę przekroczeń wskazuje się niską emisję pochodzącą z indywidualnego ogrzewania mieszkań.

Obowiązujący dla średniorocznych stężeń benzo(a)pirenu poziom docelowy, w roku 2016 został przekroczony, podobnie jak w latach poprzednich i otrzymał klasę C, w związku z tym obowiązuje opracowanie programu ochrony powietrza (POP) dla obszarów przekroczeń, w celu poprawy jakości powietrza. Dla strefy zachodniopomorskiej obowiązuje już program ochrony powietrza ze względu na pył PM10 i benzo(a)piren, przyjęty Uchwałą Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 29 października 2013 roku.

Dla ozonu przekroczony został poziom celu długoterminowego, stanowiący dodatkowe kryterium oceny dla tego zanieczyszczenia i określony ze względu na ochronę zdrowia (klasa D2).

Dla pozostałych zanieczyszczeń, dla których stężenia nie przekroczyły obowiązujących w 2016 roku kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia: dwutlenku siarki (SO₂), dwutlenku azotu (NO₂), tlenku węgla (CO), benzenu

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIAŁOGARD**

(C₆H₆), pyłu zawieszonego PM_{2,5}, arsenu (As), kadmu (Cd), niklu (Ni), ołowiu (Pb), ozonu (O₃) – poziom docelowy, strefa zachodniopomorska otrzymała klasę A.

Tabela 1. Wynikowe klasy strefy zachodniopomorskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń uzyskane w ocenie rocznej za 2016 r., dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia.

Strefa zachodniopomorska	kod	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń w strefie												
		SO ₂	NO ₂	CO	C ₆ H ₆	O ₃ (dc)	O ₃ (dt)	PM10	PM2,5	Pb	As	Cd	Ni	BaP
	PL3203	A	A	A	A	A	D2	C	A	A	A	A	A	C

Źródło: Roczna ocena jakości powietrza za 2017 r. WIOS Szczecin

Ze względu na ochronę roślin, w strefie zachodniopomorskiej ocenie jakości powietrza podlega dwutlenek siarki (SO₂), tlenki azotu (NO_x) i ozonu (O₃). W 2016 roku w strefie tej nie zostały przekroczone dopuszczalne poziomy, zarówno przez średnioroczne stężenie NO_x i SO₂ oraz przez średnie stężenie SO₂ z okresu zimowego (październik-marzec). Nie została też przekroczona wartość wskaźnika AOT40 obowiązująca dla poziomu docelowego dla ozonu. Ze względu na ochronę roślin strefa zachodniopomorska została sklasyfikowana w klasie A dla wszystkich tych trzech zanieczyszczeń. Ze względu na dodatkowe kryterium obowiązujące dla ozonu – poziom celu długoterminowego, w strefie zachodniopomorskiej kryterium to, ze względu na ochronę roślin zostało przekroczone i strefa ta ze względu na to kryterium otrzymała klasę D2.

Tabela 2 Wynikowe klasy strefy zachodniopomorskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń uzyskane w ocenie rocznej za 2016 r. dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony roślin.

Strefa zachodniopomorska	kod	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń w strefie			
		SO ₂	NO _x	O ₃ (dc)	O ₃ (dt)
	PL3203	A	A	A	D2

Źródło: Roczna ocena jakości powietrza za 2017 r. WIOS Szczecin

Ze względu na ochronę roślin, ocenie jakości powietrza podlegała strefa zachodniopomorska. Ocena dotyczyła dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x) i ozonu (O₃). W 2016 roku w strefie tej średnioroczne stężenia NO_x i SO₂ oraz średnie stężenie SO₂ z okresu zimowego (październik–marzec) nie przekroczyły dopuszczalnych poziomów. Nie została też przekroczona wartość wskaźnika AOT40 obowiązująca dla poziomu docelowego dla ozonu. Ze względu na ochronę roślin strefa zachodniopomorska otrzymała klasę A dla tych trzech zanieczyszczeń, jednak zostało przekroczone obowiązujące dla ozonu kryterium poziomu celu

długoterminowego ze względu na ochronę roślin (klasa D2). W tym przypadku nie jest wymagane opracowanie programu ochrony powietrza, a jedynie zaplanowanie w wojewódzkich programach ochrony środowiska działań zmierzających do zmniejszenia emisji zanieczyszczeń będących prekursorami ozonu – tlenków azotu, węglowodorów i lotnych związków organicznych.

Głównym źródłem emisji powierzchniowej (tzw. niskiej emisji) są lokalne kotłownie i indywidualne paleniska domowe. Z uwagi na zasilanie kotłowni węglem słabej jakości, wyeksploatowanym piecom i spalaniu odpadów stanowią one najważniejsze przyczyny wysokiej emisji pyłów i benzo(a)pirenu, można to zauważyć poprzez zwiększenie stężeń zanieczyszczeń w okresie grzewczym.

Głównymi źródłami emisji zanieczyszczeń komunikacyjnych drogowych, są drogi wojewódzkie Nr 163 (Kołobrzeg -Wałcz) i Nr 166 (łącząca Białogard z drogą krajową nr 6 wiodącą do Koszalina) oraz drogi powiatowe. Na stopień zanieczyszczeń ma wpływ przede wszystkim stan techniczny pojazdów oraz stan techniczny dróg.

Do emisji związanej z komunikacją, należy także zaliczyć transport kolejowy, który przyczynia się w znaczący sposób do pogorszenia jakości powietrza atmosferycznego. Przez teren miasta przebiega linia kolejowa nr 404 (Szczecinek-Kołobrzeg) i linia 202 (Gdańsk Główny-Stargard).

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu nie przewiduje się pogorszenia stanu czystości powietrza atmosferycznego.

2.8.2 Klimat akustyczny i pola elektromagnetyczne

Podstawowym wskaźnikiem klimatu akustycznego jest sumaryczny poziom hałasu, na który składają się oddziaływania:

- hałasu komunikacyjnego od dróg i szyn, który rozprzestrzenia się na odległe obszary ze względu na rozległość źródeł;
- hałasu przemysłowego obejmującego swym zasięgiem najbliższe otoczenie;
- hałasu komunalnego towarzyszącego obiektom sportu, rekreacji i rozrywki.

Głównymi czynnikami mającymi wpływ na poziom hałasu komunikacyjnego są natężenie ruchu i udział transportu ciężkiego w strumieniu wszystkich pojazdów, stan techniczny pojazdów, rodzaj nawierzchni dróg, organizacja ruchu drogowego.

Na obszarze gminy największe i główne zagrożenie hałasem komunikacyjnym występuje wzdłuż głównych szlaków drogowych jakimi są drogi wojewódzkie Nr 163 (Kołobrzeg -Wałcz) i Nr 166 (łącząca Białogard z drogą krajową nr 6 wiodącą do Koszalina) oraz drogi powiatowe. Ciągi tych dróg skupiają największy ruch kołowy, w tym tranzytowy.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112

ze zm.) obowiązują następujące dopuszczalne poziomy hałasu określone wskaźnikami:

- $L_{DWN} = 50$ dB, $L_N = 40$ dB dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, terenów domów opieki społecznej;
- $L_{DWN} = 55$ dB, $L_N = 45$ dB dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, terenów zabudowy zagrodowej, terenów rekreacyjno-wypoczynkowych oraz terenów mieszkaniowo – usługowych.

Pomiary monitoringowe pól elektromagnetycznych (PEM) prowadzone są w cyklu trzyletnim, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2007 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia okresowych badań poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz.U. Nr 221, poz. 1645).

WIOŚ w Szczecinie, przeprowadził pomiary promieniowania elektromagnetycznego. Wynik pomiarów natężenia składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego dla miast wyniósł średnio 0,57 V/m, jest to wartości znacznie poniżej wartości dopuszczalnej, która wynosi 7 V/m, która jest określona w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie *dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów* (DZ. U. Nr 192, poz. 1883.)

Na podstawie art. 124 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz.U. z 2018 r. poz. 799 ze zm.) wojewódzki inspektor ochrony środowiska prowadzi, aktualizowany corocznie, rejestr zawierający informacje o terenach, na których stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, z wyszczególnieniem terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz miejsc dostępnych dla ludności. W 2016 r. na terenie miasta nie odnotowano zagrożonych terenów.

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu nie przewiduje się zmian w tym zakresie.

2.8.3 Jakość wód podziemnych i powierzchniowych

Badania prowadzone są w jednolitych częściach wód podziemnych (JCWPd), w tym w częściach uznanych za zagrożone nieosiągnięciem dobrego stanu, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów narażonych na zanieczyszczenia pochodzenia rolniczego.

Badania wykonywane są na poziomie krajowym w ramach monitoringu diagnostycznego i operacyjnego. Wykonawcą badań oraz oceny stanu wód w zakresie elementów fizykochemicznych oraz ilościowych jest Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy (PIG-PIB). W granicach miasta Białogard znajduje się jedna JCWPd o numerze 9 (objęta jest monitoringiem

diagnostycznym). Na terenie miasta nie było zlokalizowanych jednak punktów monitoringowych. Ostatnie badania na tej JCWPd wykonywane były w roku 2012 w dwóch punktach: Karlino (ok. 10 km od Białogardu) i Wicewo (ok. 17 km od Białogardu). Stan chemiczny wód określono jako dobry.

Ocenę jakości wód powierzchniowych reguluje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2016 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1187) oraz wytyczne Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

Badania wód powierzchniowych wykonuje się w jednolitych częściach wód powierzchniowych (w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska wykonywanego przez WIOŚ). W granicach miasta Białogard położona jest jedna JCWP rzecznych – Parsęta od Gęziej do Liśnicy. Wyniki badań przedstawiono w tabeli nr 4. Zgodnie z interpretacją wyników, klasa elementów biologicznych została określona jako III, a klasa elementów hydromorfologicznych jako II. Natomiast klasę elementów fizykochemicznych określono jako I. Stan ekologiczny określono jako umiarkowany, natomiast stan chemiczny poniżej dobrego. JCWP nie spełniała wymagań dla obszarów chronionych. Całościowa ocena jakości wykonana przez WIOŚ wykazała zły stan wód.

Tabela 3 Ocena stanu wód rzeki Parsęty w latach 2014-2016 w odniesieniu do jednolitych części wód (JCW) na podstawie wyników państwowego monitoringu środowiska.

Nazwa JCW	Rok badania	Klasyfikacja elementów			Potencjał ekologiczny
		biologicznych	fizykochemicznych	hydromorfologicznych	
Parsęta od Gęziej do Liśnicy kod PLRW6000204459	2014-2016	Klasa III	Klasa I	Klasa II	dobry

Źródło: <http://www.wios.szczecin.pl>

2.8.4 Gospodarka odpadami

Gospodarka odpadami na terenie miasta Białogard, odbywa się zgodnie z Planem Gospodarki Odpadami dla Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2016 – 2022 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2023-28, miasto Białogard położone jest w Regionie Koszalińskim, w którym regionalnymi instalacjami są:

- instalacje mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych: (Regionalny Zakład Odzysku Odpadów Komunalnych w Korzyścienku i Sortownia odpadów komunalnych w Sianowie),
- składowisko odpadów komunalnych w Sianowie,
- kompostownia płytowa odpadów zielonych w Sianowie.

Dokumentem prawnym regulującym gospodarkę odpadami, jest uchwała Nr X/82/2015 Rady Miejskiej Białogardu z dnia 26 sierpnia 2015 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Białogard (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2015 r. poz. 3642 ze zm.).

2.9 Określenie potencjalnych zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

W przypadku odstąpienia od realizacji ustaleń planu zmiany w środowisku będą zróżnicowane, w zależności od aktualnego zagospodarowania. W rejonie terenów zurbanizowanych stan środowiska ulegnie niewielkim zmianom – w wyniku dążenia do jak najbardziej ekonomicznego wykorzystania przestrzeni miejskiej zagospodarowane zostaną niewielkie enklawy dotychczas jeszcze niezabudowane, a możliwe do zagospodarowania w oparciu o ustalenia obowiązującego planu. Natomiast na terenach, na których projekt planu wprowadza nowe funkcje, odstąpienie od uchwalenia może początkowo przynieść utrzymanie obecnych funkcji, jednak z czasem można oczekiwać degradacji wartości tych terenów w związku z ich nieużytkowaniem. Do czasu zagospodarowania terenów rolnych nastąpi rozwój zbiorowisk sukcesyjnych.

3. Analiza istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w szczególności dotyczących obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody

Z punktu widzenia realizacji zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego problemy ochrony środowiska mogą wynikać głównie z faktu występowania:

- zasobów środowiska podlegających ochronie;
- na opisywanym terenie chronionych gatunków roślin i zwierząt.

Teren 1WS położony w podstrefie S3 znajduje się w granicach obszaru Natura 2000 „Dorzecze Parsęty”. Na tym obszarze nie wprowadzono nowych kierunków w zagospodarowaniu, jedynie włączono do tego terenu tereny kolejowe.

Tereny 9R i 11RM położone w podstrefie S16 i tereny 29MN, 30MN i 31MN z podstrefy W17, graniczą z obszarem Natura 2000 „Dorzecze Parsęty”.

Analizowane zmiany planu, nie spowodują oddziaływania na obszar Natura 2000 Dorzecze Parsęty PLH 320007 ponieważ:

- nie spowodują likwidacji terenów łęgowych istotnych dla gatunków zwierząt,

- nie spowodują likwidacji terenów żerowiskowych istotnych dla gatunków zwierząt,
- nie będą miały wpływu na siedliska oraz stanowiska roślin, dla ochrony których go wyznaczono.

Wg Waloryzacji przyrodniczej województwa zachodniopomorskiego z 2010 r., na obszarach objętych analizowanym dokumentem, stwierdzono występowanie chronionych gatunków zwierząt. W trakcie wizji terenowych na potrzeby niniejszej prognozy, stwierdzono występowanie gatunków objętych ochroną gatunkową, jednak pospolitych i najmniejszej troski (niższego ryzyka) w kategorii zagrożenia Czerwonej Księgi Gatunków Zagrożonych wg IUCN – których nie uznaje się za w większym lub mniejszym stopniu zagrożone wyginięciem.

Na terenach, na których potencjalnie może nastąpić przekształcenie szaty roślinnej, stwierdzono występowanie następujących chronionych gatunków zwierząt:

- na terenie 7RM w podstrefie W22 stwierdzono stanowisko ślimaka winniczka objętego częściową ochroną gatunkową,
- na terenie 7MN w podstrefie E22 stwierdzono stanowisko żaby jeziorkowej objętej częściową ochroną gatunkową,
- na terenie 34ZN w podstrefie E19 – stwierdzono stanowiska żaby trawnej, jaszczurki zwinki i jaszczurki żyworodnej,
- w podstrefie N8 na terenach lasów, stwierdzono stanowisko ślimaka winniczka, objętego częściową ochroną gatunkową oraz świerszczaka, objętego całkowitą ochroną gatunkową.

Wg. Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego na terenie 34ZN w podstrefie E19 – stwierdzono stanowisko widłaka torfowego, objętego ścisłą ochroną gatunkową.

Zgodnie z Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409) oraz Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r., poz. 2183), mogące występować na terenie objętym zmianą planu gatunki roślin oraz zwierząt, powinno się chronić na zasadach określonych w ustawie o ochronie przyrody.

4. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi strategiczny instrument realizacji gospodarki przestrzennej gminy, jak również jest jednym z podstawowych narzędzi realizacji polityki ekologicznej. Odzwierciedla wolę mieszkańców oraz określa zasady i wytyczne, na jakich winna rozwijać się gmina w zakresie przestrzennym, strategicznym, ekonomiczno-społecznym przy poszanowaniu zasobów naturalnych i środowiska.

W tekście projektu planu zawarto wytyczne określone przez prawo krajowe, w szczególności z zakresu kształtowania przestrzeni i prawa budowlanego oraz zasad ochrony środowiska i przyrody. Przyjmuje się, że w polityce gminy dotyczącej kształtowania przestrzeni, z poszanowaniem środowiska naturalnego, trzeba się kierować zasadą zrównoważonego rozwoju. Zasada ta, która wynika z podstawowego aktu prawnego w państwie, mianowicie konstytucji (art. 5 Konstytucji RP), przyświecała także autorom projektu mpzp.

Cele ochrony środowiska przyrodniczego określone na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym realizowane są w Polsce poprzez szereg aktów prawa krajowego – w tym ustawy i rozporządzenia. Do najważniejszych w tej grupie należy ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która określa zasady i tryb postępowania m.in. przy sporządzaniu strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Ustawa jest efektem transpozycji dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Europy w sprawie ocen oddziaływania niektórych planów i programów na środowisko oraz realizacji podpisanej przez Polskę w Aarhus w 1998 roku Konwencji EKG ONZ o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, która zgodnie z art. 91 Konstytucji RP stanowi część krajowego porządku prawnego i jest bezpośrednio stosowana.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym, których realizacja przekłada się na kierunki polityki przestrzennej obejmują takie dokumenty jak:

- Konwencja o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życia ptactwa wodnego – Konwencja Ramsarska z dnia 2 lutego 1971 r., (Dz.U. z 1978, Nr 7, poz. 24 i 25),

- Konwencja o ochronie gatunkowej dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, Berno z dnia 19 września 1979 r. (Dz.U. z 1996 r., Nr 58, poz. 263 ze zm.),
- Konwencji o różnorodności biologicznej, sporządzona w Rio de Janeiro dnia 5 czerwca 1992 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 184, poz. 1532),
- Konwencja o ochronie migrujących gatunków dzikich zwierząt, sporządzona w Bonn dnia 23 czerwca 1979 r., (Dz.U. z 2003 r. Nr 2, poz. 17),
- Konwencja o ochronie dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, sporządzona w Bernie dnia 19 września 1979 r. (Dz.U. z 1996 r., Nr 58, poz. 263),
- Europejska Konwencja Krajobrazowa, sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98),
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. UE L z dnia 22 grudnia 2000 r.),
- Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (tzw. Dyrektywa Siedliskowa),
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (tzw. Dyrektywa Ptasia).

Obie dyrektywy są podstawą prawną tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000, której celem jest zachowanie zagrożonych wyginięciem siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt w skali Europy.

Bezpośrednim aktem prawnym dotyczącym planu zagospodarowania przestrzennego na szczeblu prawa krajowego jest ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Za podstawę działań planistycznych przyjmuje ona ład przestrzenny i zrównoważony rozwój. Art. 10 ustawy wymienia te aspekty, na których należy skoncentrować się przy planowaniu skutecznej polityki przestrzennej, aby równoważyć rozwój gospodarczy i społeczny z poszanowaniem środowiska. Są to m.in.:

- stan ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony,
- stan środowiska, wielkość i jakość zasobów wodnych oraz wymogi ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
- warunki i jakość życia mieszkańców,
- zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia,
- występowanie obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych,
- występowanie obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych,
- występowanie udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych,

- stan systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopień uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami.

Podstawowym celem ochrony środowiska, ustanowionym na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, który został uwzględniony podczas opracowywania dokumentu jest ochrona zasobów środowiska (wód, powietrza, powierzchni ziemi, zwierząt i roślin). Na szczeblu krajowym jest ona realizowana na podstawie ustawy Prawo ochrony środowiska (art. 81) oraz przepisów szczegółowych:

- ochrona wód – Prawo wodne;
- ochrona obszarów i obiektów o wartościach przyrodniczych i krajobrazu, zwierząt i roślin zagrożonych wyginięciem oraz drzew, krzewów i zieleni – ustawa o ochronie przyrody.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi dokument strategiczny obrazujący potrzeby rozwoju ekonomiczno-społecznego lokalnej społeczności realizujący cele i zasady wynikające ze strategicznych potrzeb i wyzwań, przed jakimi ta społeczność staje. Realizując interes lokalny, jakim jest rozwój miasta należy uwzględniać tendencje i uwarunkowania regionalne, ponadregionalne i międzynarodowe zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju oraz poszanowania środowiska i naturalnej przyrody.

Przy sporządzaniu analizowanego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wzięto pod uwagę cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, a odnoszące się do utrzymania określonych w przepisach szczegółowych norm jakości powietrza, dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, norm jakości wód powierzchniowych i podziemnych, zachowania gatunków roślin i zwierząt oraz siedlisk przyrodniczych.

5. Analiza przewidywanych znaczących oddziaływań różnego rodzaju na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego i kulturowego

Potencjalne oddziaływania ustaleń zmiany planu na środowisko są zróżnicowane w zależności od aktualnego użytkowania, przewidywanego sposobu zagospodarowania terenu (przewidywanej dominującej funkcji), określonych wskaźników urbanistycznych.

Generalnie zmiany, które występują w wyniku realizacji zagospodarowania wynikającego z zapisów zmiany planu można oceniać jako:

korzystne dla środowiska – służące poprawie standardów jakości środowiska przyrodniczego oraz warunków życia mieszkańców i ich bezpieczeństwa, obejmujące działania ochronne na obszarach cennych przyrodniczo lub poprawiające walory przyrodnicze na obszarach o niskiej wartości (obszary zurbanizowane, obszary zdegradowane); zmniejszenie potencjalnych uciążliwości nastąpi w podstrefach E18 i E19 gdzie część terenów produkcyjnych przekształcono w tereny zabudowy mieszkaniowej i tereny zieleni urządzonej oraz w podstrefie E21 gdzie z terenów produkcyjnych powstał teren rolniczy;

neutralne – zachowujące istniejący stan środowiska lub w niewielkim stopniu go modyfikujące; jak wynika z analizy zmian dla poszczególnych obszarów, większość z nich dotyczy niewielkiej modyfikacji funkcji, wskaźników zagospodarowania terenu, bądź rysunku planu w zakresie przebiegu lub typu linii zabudowy; obejmuje większość terenów objętych zmianą planu opisanych w Roz. 6.2 Analiza ustaleń zmiany planu istotnych z punktu widzenia oceny oddziaływania na środowisko;

niekorzystne dla środowiska, ale korzystne z punktu widzenia warunków życia człowieka – za takie można uznać każde zagospodarowanie terenów półnaturalnych, które generuje przekształcenie antropogeniczne istniejącej szaty roślinnej i świata zwierzęcego (przy czym utrata wartości przyrodniczych, pomimo że często całkowita, dotyczy zasobów o znaczeniu lokalnym), ale jest nieuniknione przy rozwoju przestrzennym miasta i prowadzi do poprawy warunków życia społeczności lokalnej. Ocena wpływu zależy od wartości przyrodniczej przekształcanego obszaru, a niekorzystne oddziaływanie można ograniczyć dzięki zastosowaniu właściwych zasad zagospodarowania poszczególnych terenów; do tych obszarów zaliczono następujące tereny:

- w podstrefie C5 – teren 21ZP zamieniono na 21MN, część włączono do 24MW i 30US,ZP,
- w podstrefie N4 – teren 2ZL włączono do terenu 1P,U,

- w podstrefie N8 – tereny rolnicze przekształcono w tereny lasów oraz z terenu 10ZL wydzielono fragment terenu, uwzględniając przebieg istniejącego ciągu pieszego oraz teren zieleni urządzonej,
- w podstrefie E7 – z części terenu 2R utworzono tereny 3MN i 4MN,
- w podstrefie E12 – wyłączono część terenu 9US,ZP i utworzono teren 9MN,U,
- w podstrefie E15 – z terenu 1R utworzono tereny 9MN i 10MN,
- w podstrefie E19 – włączono teren 9R ze strefy E15 i przekształcono w tereny: 31MN, 34ZN, 35MN, 36MN i 37ZP i w części tereny 30MN, 32MN i 33MN,
- w podstrefie E22 – z części terenu 1R wydzielono następujące tereny i zmieniono ich przeznaczenie : 5MN, 6MN i 7MN,
- w podstrefie W17– teren 18R ze strefy W23, został podzielony na tereny: 29MN, 30MN i 31MN (tereny graniczą z obszarem Natura 2000 Dorzecze Parsęty),
- w podstrefie W20 – z terenu 2ZP powstał 2ZP,U,
- w podstrefie W22 – z terenu 6R wydzielono teren 7RM (wg waloryzacji przyrodniczej na tym terenie znajduje się stanowisko ślimaka winniczka),
- w podstrefie W23 – z terenu lasu 16ZL utworzono teren 16ZP;

negatywne – każde zagospodarowanie terenów prowadzące do degradacji środowiska lub przekształcające obszary charakteryzujące się wysokim stopniem naturalności, występowaniem gatunków podlegających ochronie i cennych. Zachodzące przekształcenia wiążą się z utratą zasobów przyrodniczych o wartości ponadlokalnej. Takie oddziaływania nie wystąpią w wyniku zmiany planu.

Każda realizacja zagospodarowania przestrzennego wywołuje i wywoływać będzie skutki w środowisku i krajobrazie. Charakter i rozmiar oddziaływań zależy od przeznaczenia i wielkości elementu tworzącego zmiany oraz od etapu funkcjonowania inwestycji – szczególną uciążliwość inwestycja stanowi na etapie realizacji.

Na etapie wykonywania robót budowlanych podczas realizacji zagospodarowania poszczególnych terenów nastąpią negatywne oddziaływania związane z pracą maszyn (emisja spalin, pyłów, hałasu). Oddziaływania te będą miały charakter bezpośredni, chwilowy i krótkoterminowy.

W analizie ustaleń projektu zmiany planu należy brać pod uwagę wystąpienie niekorzystnych oddziaływań na środowisko m.in. z tytułu:

- wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza,
- wytwarzania odpadów,
- wykorzystywania zasobów środowiska,
- emitowania hałasu i pól elektromagnetycznych,
- ryzyka wystąpienia poważnych awarii.

Za szczególnie istotne należy uznać oddziaływania na środowisko prowadzące do przeobrażeń struktur przyrodniczych:

- zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej w związku z przeznaczeniem części gruntów pod zabudowę kubaturową i utwardzone ciągi komunikacyjne, i związane z tym zagrożenie obniżeniem walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz naruszeniem harmonii otoczenia,
- zmiany w środowisku roślinnym wyrażające się m.in. w zanikaniu roślinności naturalnej na rzecz gatunków synantropijnych (obcych) na terenach zajmowanych pod zabudowę i rozbudowę sieci dróg,
- fragmentacji systemów przyrodniczych i zaburzeń w funkcjonowaniu ekosystemów (pogorszenie drożności korytarzy ekologicznych),
- zmiany w faunie,
- degradacja powierzchni niezabudowanych – dotyczy głównie placów gier i zabaw, wydeptywanie ścieżek w lasach; udeptywanie (wzrost stopnia zagęszczenia gruntu) co prowadzi do zwiększenia erozji powierzchniowej i przyspiesza proces degradacji roślinności,
- zmianę krajobrazu – urbanizacja terenu,
- degradację gleb,
- wzrost poziomu lub powstawanie nowych źródeł hałasu.

Zakres powyższych negatywnych oddziaływań uzależniony jest w dużym stopniu od zasad zagospodarowania zastosowanych w ustaleniach projektu planu, natomiast na późniejszym etapie od sposobu realizacji inwestycji i jej eksploatacji. Stosowanie proekologicznych metod może w znacznym stopniu zmniejszyć niekorzystne skutki antropizacji środowiska.

5.1 Skutki dla środowiska wynikające z projektowanego przeznaczenia terenu

Oddziaływanie ustaleń zmiany planu oceniono w różnych aspektach. W związku z tym, że analizie poddawany jest dokument, który zmienia ustalenia szczegółowe obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w pierwszej kolejności przeanalizowano zmianę zapisów dla poszczególnych obszarów dot. funkcji i wskaźników zagospodarowania terenów i dokonano wstępnej oceny istotności tych zmian w aspekcie oddziaływania na środowisko.

Realizacja ustaleń zmiany planu będzie miała zróżnicowane skutki dla środowiska. Na znacznym obszarze zmiana planu obejmuje tereny zurbanizowane. W tych fragmentach miasta dokument ma charakter porządkujący – reguluje zasady zagospodarowania terenów już od wielu lat zagospodarowanych oraz na terenach niezainwestowanych w obrębie obszaru zurbanizowanego, gdzie zakres

ewentualnego negatywnego oddziaływania ustaleń zmiany planu na środowisko jest minimalny.

Większe skutki dla środowiska ma wprowadzenie nowych funkcji na terenach niezabudowanych, ze znacznym udziałem powierzchni biologicznie czynnej. W efekcie realizacji ustaleń zmiany planu na takich terenach znacznemu przekształceniu ulegnie szata roślinna. Podczas realizacji nowej zabudowy zniszczeniu ulegną również struktury wierzchniej warstwy pokrywy glebowej, lokalnie przeprowadzone zostaną niwelacje terenu w celu umożliwienia wprowadzenia zabudowy i infrastruktury technicznej. W związku z realizacją nowej zabudowy zmieniają się też w pewnym stopniu stosunki wodne. W wyniku realizacji nowej zabudowy pojawią się takie uciążliwości stałe jak: emisja zanieczyszczeń do atmosfery i do gruntu, spowodowanych zwiększonym ruchem samochodowym oraz działalnością zlokalizowanych zakładów. Zwiększeniu ulegnie poziom hałasu powodowanego zarówno przez ruch samochodów oraz związanego z funkcjonowaniem projektowanych obiektów usługowych i produkcyjnych.

Na terenach, na których zmiana planu wprowadza nowe funkcje przekształceniu ulegnie krajobraz. Na obszarach niezabudowanych likwidacji ulegnie znaczna część szaty roślinnej, w tym część zadrzewień, a co za tym idzie w wyniku zmiany warunków siedliskowych wyemigruje fauna obecnie bytująca na tym obszarze. Teren z otwartego zmieni się na zurbanizowany – mniej dostępny dla migracji zwierząt, zwłaszcza teriofauny.

Do ustaleń łagodzących oddziaływanie zapisów planu na środowisko należy zaliczyć:

- zachowanie obszarów biologicznie czynnych poprzez określenie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej,
- poprawa efektywności struktur przestrzennych prowadząca do polepszenia standardów życia mieszkańców i jakości środowiska, w tym działania związane z rewitalizacją terenów zdegradowanych i kwartałów niezabudowanych na obszarze zurbanizowanym,
- zastosowanie proekologicznych wskaźników zagospodarowania terenów przeznaczonych pod zabudowę.

5.2 Analiza ustaleń zmiany planu istotnych z punktu widzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Celem opracowania zmiany planu jest uporządkowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta, poprzez wykorzystanie terenów zgodnie z aktualnymi potrzebami.

Poniżej przedstawiono zmiany zapisów dotyczących poszczególnych obszarów objętych zmianą planu oraz wstępną ocenę ich istotności dla oceny oddziaływania na środowisko.

STREFA	PODSTREFA	Opis zmiany w stosunku do obowiązującego planu	Ocena potencjalnego wpływu zmiany planu na środowisko
C	C1	Na terenach 6MW,MN,U i 21MW,MN,U zlikwidowano funkcję MN.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym.
		Teren 12U rozszerzono o funkcję MW.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym.
		Zmiana położenia linii zabudowy na terenie 38MW,U.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym. Teren położony w obszarze na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie 0,2%.
	C2	Z terenu 15MW,MN,U wyodrębniono tereny: 15MW,U; 16MW,U; 17MN,U, 18MW,U	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym. Tereny położone w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie 1% i niskie 0,2%, Tereny położone w obszarze narażonym na niebezpieczeństwo powodzi rzeki Liśnicy.
		Część terenu 28Kg,Kp włączono do terenu 13MW,MN,U i poszerzono ten teren kosztem drogi 03KDL.	Brak – modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym. Teren położony w obszarze narażonym na niebezpieczeństwo powodzi rzeki Liśnicy.
	C5	Teren 21ZP zamieniono na 21MN, część włączono do 24MW i 30US,ZP.	Niekorzystne o charakterze lokalnym. Brak gatunków chronionych.
		Na skutek zmiany przebiegu podstref, przeniesiono teren 6US,ZP ze strefy E12 i oznaczono jako 30US,ZP.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym. Teren położony w obszarze narażonym na niebezpieczeństwo powodzi rzeki Liśnicy.
		Do terenu 7MN,U dodano przeznaczenie MW.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym.
		Zmniejszy się powierzchnia terenu 15MN,MW,U kosztem utworzenia drogi 05KDW.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym.
	C6	Teren 2MN zamieniono na 2MN,U.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym.
C7	Z terenu 47MN,U wyodrębniono tereny: 47U, 48MN i 49MW.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym.	
	Z terenu 20MN wydzielono teren 21MW.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu.	
N	N2	Z terenu 31U,Kp,ZP usunięto funkcję Kp,ZP. Z terenów zamkniętych powstały tereny: 48U i 49U i powiększono tereny 20U i 31U.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym.
		Ustalono dojazd do terenu 43U.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym.
	N3	Z terenu 4U,P,MN wyłączono tereny P, część terenów włączono do 6P,U a z części utworzono teren 5P,U.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym.

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIAŁOGARD**

	N4	Teren 2ZL włączono do terenu 1P,U.	Niekorzystne o charakterze lokalnym.
	N8	Tereny rolnicze przekształcono w tereny leśne.	Niekorzystne o charakterze lokalnym. Wg waloryzacji przyrodniczej: ślimak winniczek i świerszczak.
		Z terenu 10ZL wydzielono fragment terenu, uwzględniając przebieg istniejącego ciągu pieszego oraz wydzielono teren zieleni urządzonej 4ZP.	Częściowo niekorzystne. Brak gatunków chronionych.
E	E7	Z części terenu 2R utworzono tereny 3MN i 4MN.	Niekorzystne o charakterze lokalnym. Brak gatunków chronionych.
		Tereny 2MN i 3MN przeszły do strefy E8.	Brak – modyfikacja przebiegu podstref.
	E8	Tereny 2MN i 3MN ze strefy E7 oznaczono jako 19MN i 20MN.	Brak – modyfikacja przebiegu podstref.
	E11	Dodano dojazd do terenu 11MN,U z drogi 06KDWp.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym.
		Teren 9U zmieniono na teren 9MN.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym.
	E12	Wyłączono część terenu 9US,ZP i utworzono teren 9MN,U.	Niekorzystne o charakterze lokalnym. Brak gatunków chronionych.
		Na skutek zmiany przebiegu podstref, przeniesiono teren 6US,ZP do strefy C5.	Brak – modyfikacja przebiegu podstref.
	E15	Z terenu 1R utworzono tereny 9MN i 10MN.	Niekorzystne o charakterze lokalnym. Brak gatunków chronionych.
		Teren 8R włączono do strefy E18.	Brak – modyfikacja przebiegu podstref.
		Teren 9R włączono do strefy E19.	Brak – modyfikacja przebiegu podstref.
		Tereny: 10R, 11R, 12R, 13ZL, 14ZL,15ZL, 16ZL, 17RM, 18MN, 19ZP i 20ZP włączono do strefy E21.	Brak – modyfikacja przebiegu podstref.
	E17	Zmieniono linie zabudowy na terenie 16MN,U.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym.
	E18	Włączono tereny: 1P,U; 2P,U; 3P,U; 4P,U ze strefy E 19 i teren 8R ze strefy E15 przekształcono w tereny: 11ZP, 12MN, 13MN, 14MN, 15MN, 16MN, 17MN, 18MN, 19MN, 20MN, 21MN i 22Uo.	Zmniejszenie potencjalnych uciążliwości.
	E19	Tereny: 1P,U; 2P,U; 3P,U; 4P,U włączono do strefy E18.	Brak – modyfikacja przebiegu podstref.
		Włączono teren 9R ze strefy E15 i przekształcono w tereny: 31MN, 34ZN, 35MN, 36MN i 37ZP i w części tereny 30MN, 32MN i 33MN.	Niekorzystne o charakterze lokalnym. Teren 34ZN – rośliny i zwierzęta objęte ochroną -widłak torfowy, żaba trawna, jaszczurka zwinka i jaszczurka żyworodna.
		Tereny P,U i U przekształcono w tereny MN; U; MN,U i MW.	Zmniejszenie potencjalnych uciążliwości.
E20	Włączono tereny P,U i U ze strefy E21 i powstały tereny P,U; U i MN.	Brak – modyfikacja przebiegu podstref.	
E21	Z części terenów 5P,U i 7P,U powstał teren 1R.	Pozytywne.	
	Tereny P,U i U włączono do strefy E20.	Brak – modyfikacja przebiegu podstref.	
	Włączono tereny: 10R, 11R, 12R, 13ZL, 14ZL,15ZL, 16ZL, 17RM, 18MN, 19ZP i 20ZP ze strefy E15.	Brak – modyfikacja przebiegu podstref.	
E22	Z części terenu 1R wydzielono następujące tereny i zmieniono ich przeznaczenie : 5MN, 6MN i 7MN.	Niekorzystne o charakterze lokalnym. Wg waloryzacji żaba jeziorowa na terenie 7MN.	
S	S3	Tereny oznaczone jako Tz włączono do terenu 1WS zgodnie z przeznaczeniem.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym. Teren położony w obszarze Natura 2000 Dorzecze Parsęty.
	S13	Zmiana parametrów zabudowy dla terenu 2MW,MN,U.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu. Teren położony w obszarze narażonym na niebezpieczeństwo powodzi rzeki Liśnicy.
	S15	Teren 2Kk włączono do terenu 3P,U.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu.
	S16	Część terenu 11ZL (zgodnie z przeznaczeniem) włączono do terenu 9R a z reszty powstał teren 11RM.	Częściowo niekorzystne. Teren graniczy z obszarem Natura 2000 Dorzecze Parsęty.

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BIAŁOGARD**

W	W3	Z terenu 12P,U wydzielono drogę wewnętrzną, usunięto przeznaczenie przestrzeni publicznych i zwiększono powierzchnię zabudowy do 90%.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu. Na terenie należy zachować istniejący starodrzew.
		Tereny 2MW i 11MW zamieniono na tereny 2MW,U i 11MW,U.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu.
	W5	Część terenu 2R (wzdłuż rzeki Parsęty) włączono do terenu 4ZP.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu. Teren położony w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie 10% i średnie 1%.
	W9	Skorygowano przebieg granicy miasta.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu.
	W10	Część terenu 7R włączono do terenu 17ZL a z części utworzono teren 20R.	Zmiana przeznaczenia zgodnie z faktycznym użytkowaniem.
		Terren 9ZL przekształcono w teren 9R.	Zmiana przeznaczenia zgodnie z faktycznym użytkowaniem
	W17	Na terenie 18R ze strefy W23, zmieniono przeznaczenie i został podzielony na tereny: 29MN, 30MN i 31MN.	Niekorzystne o charakterze lokalnym. Teren graniczy z obszarem Natura 2000 Dorzecze Parsęty.
	W20	Z terenu 2ZP powstał 2ZP,U.	Niekorzystne o charakterze lokalnym.
	W22	Terren 4R pomniejszono i powiększono 3RM.	Częściowo niekorzystne. Brak gatunków chronionych.
		Z terenu 6R wydzielono teren 7RM.	Częściowo niekorzystne. Wg waloryzacji przyrodniczej ślimak winniczek.
	W23	Z terenu lasu 16ZL utworzono teren 16ZP.	Częściowo niekorzystne. Brak gatunków chronionych.
		Terren 18R włączono do strefy W17 i zmieniono jego przeznaczenie.	Brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu.

5.2.1 Przewaga pozytywnych skutków oddziaływania na środowisko

W podstrefach E18 i E19 część terenów produkcyjnych przekształcono w tereny zabudowy mieszkaniowej i tereny zieleni urządzonej. W podstrefie E21 z terenów produkcyjnych powstał teren rolniczy. Na tych obszarach nastąpiło zmniejszenie potencjalnych uciążliwości, dlatego pominięto je w dalszej analizie.

5.2.2 Przewaga neutralnych skutków oddziaływania na środowisko

Jak wynika z analizy zmian dla poszczególnych obszarów, większość z nich dotyczy niewielkiej modyfikacji funkcji, wskaźników zagospodarowania terenu, bądź rysunku planu w zakresie przebiegu lub typu linii zabudowy. Stopień modyfikacji nie powoduje możliwości istotnego zwiększenia intensywności zagospodarowania w stosunku do zapisów obowiązującego planu. W związku z tym zaliczono te obszary do obszarów, na którym zmiana planu nie spowoduje oddziaływania na środowisko i pominięto w analizie w kolejnych rozdziałach.

5.2.3 Niekorzystne skutki oddziaływania na środowisko

Jak stwierdzono we wstępie niniejszego rozdziału, za niekorzystne skutki dla środowiska uznaje się każde zagospodarowanie terenów półnaturalnych, które generuje przekształcenie antropogeniczne istniejącej szaty roślinnej i świata zwierzęcego, prowadząc czasami do całkowitej utraty wartości przyrodniczych. Utrata wartości dotyczy jednak zasobów o znaczeniu lokalnym. Jednocześnie przemiany te są nieuniknione przy rozwoju przestrzennym miasta i prowadzą do poprawy warunków życia społeczności lokalnej.

Do obszarów o niekorzystnych skutkach oddziaływania na środowisko w skali lokalnej zaliczono tereny obecnie niezabudowane a przeznaczone w zmianie planu pod rozwój zabudowy.

Nowe inwestycje w obrębie wydzielonych terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, będą powodować w różnym natężeniu (zależnie od funkcji oraz intensywności zagospodarowania):

- wytwarzanie odpadów komunalnych i ścieków bytowych,
- wytwarzanie ścieków i odpadów przemysłowych,
- wytwarzanie ścieków deszczowych,
- emisję zanieczyszczeń powietrza,
- wzrost natężenia hałasu,
- lokalne zmiany w poziomie wód gruntowych.

Bezpośrednim efektem zagospodarowania nowych obszarów będzie zmiana walorów estetycznych krajobrazu, zmiana typu ekosystemu, częściowa likwidacja biotopów i nisz ekologicznych w miejscach, które zostaną zajęte pod zainwestowanie.

Do obszarów tych zaliczono następujące tereny:

- **w podstrefie C5** – teren 21ZP zamieniono na 21MN, część włączono do 24MW i 30US,ZP,
- **w podstrefie N4** – teren 2ZL włączono do terenu 1P,U,
- **w podstrefie N8** – tereny rolnicze przekształcono w tereny leśne oraz z terenu 10ZL wydzielono fragment terenu, uwzględniając przebieg istniejącego ciągu pieszego i wydzielono teren zieleni urządzonej,
- **w podstrefie E7** – z części terenu 2R utworzono tereny 3MN i 4MN,
- **w podstrefie E12** – wyłączono część terenu 9US,ZP i utworzono teren 9MN,U,
- **w podstrefie E15** – z terenu 1R utworzono tereny 9MN i 10MN,
- **w podstrefie E19** – włączono teren 9R ze strefy E15 i przekształcono w tereny: 31MN, 34ZN, 35MN, 36MN i 37ZP i w części tereny 30MN, 32MN i 33MN,
- **w podstrefie E22** – z części terenu 1R wydzielono następujące tereny i zmieniono ich przeznaczenie : 5MN, 6MN i 7MN,
- **w podstrefie W17**– teren 18R ze strefy W23, został podzielony na tereny: 29MN, 30MN i 31MN (tereny graniczą z obszarem Natura 2000 Dorzecze Parsęty),
- **w podstrefie W20** – z terenu 2ZP powstał 2ZP,U,
- **w podstrefie W22** – z terenu 6R wydzielono teren 7RM (wg waloryzacji przyrodniczej na tym terenie znajduje się stanowisko ślimaka winniczka),
- **w podstrefie W23** – z terenu lasu 16ZL utworzono teren 16ZP.

5.3 Wpływ ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska

Obszary objęte zmianą planu stanowią w większości obszar zurbanizowany lub podlegający urbanizacji. Jak już stwierdzono wcześniej w przypadku większości obszarów analizowana zmiana planu nie wprowadza znaczących zmian w sposobie zagospodarowania terenu – modyfikacje dotyczą przede wszystkim przebiegu podstref funkcjonalnych, rozszerzenia bądź zmiany funkcji lub wskaźników zagospodarowania. W związku z powyższym na takich obszarach, nie przewiduje się istotnego oddziaływania ustaleń planu na środowisko. Rezultat analizy istotności wpływu zmienianych zapisów planu w zakresie oddziaływania na środowisko został przedstawiony w rozdziale 6.2.

W związku z brakiem oddziaływania na obszarach opisanych w Roz. 5.2.1 Przewaga pozytywnych skutków oddziaływania na środowisko i w Roz. 5.2.2 Przewaga neutralnych skutków oddziaływania na środowisko, pominięto te obszary w analizie w kolejnych podrozdziałach.

5.3.1 Przewidywane oddziaływania na różnorodność biologiczną, rośliny i zwierzęta

Na terenach, na których potencjalnie może nastąpić przekształcenie szaty roślinnej, stwierdzono występowania (wg. Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego) następujących chronionych gatunków zwierząt:

- na terenie 7RM w podstrefie W22 stwierdzono stanowisko ślimaka winniczka objętego częściową ochroną gatunkową,
- na terenie 7MN w podstrefie E22 stwierdzono stanowisko żaby jeziorkowej objętej częściową ochroną gatunkową,
- na terenie 34ZN w podstrefie E19 – stwierdzono stanowiska żaby trawnej, jaszczurki zwinki i jaszczurki żyworodnej,
- w podstrefie N8 na terenach leśnych, stwierdzono stanowisko ślimaka winniczka, objętego częściową ochroną gatunkową oraz świerszczaka, objętego całkowitą ochroną gatunkową.

Wg. Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego na terenie 34ZN w podstrefie E19 – stwierdzono stanowisko widłaka torfowego, objętego ścisłą ochroną gatunkową.

Zgodnie z Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409) oraz Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r., poz. 2183), mogące występować na terenie

objętym zmianą planu gatunki roślin oraz zwierząt, powinno się chronić na zasadach określonych w ustawie o ochronie przyrody.

Wprowadzenie zainwestowania na terenach obecnie użytkowanych rolniczo, spowoduje ograniczenie potencjalnych terenów żerowiskowych dla chronionych gatunków, jednak nie przyczyni się do zmniejszenia populacji chronionych gatunków. Na skutek realizacji ustaleń projektu zmiany planu, **nie przewiduje się oddziaływania na najcenniejsze gatunki zwierząt znajdujące się w granicach obszaru opracowania ani w jego bezpośrednim sąsiedztwie.**

Teren 34ZN w podstrefie E19, na którym stwierdzono stanowisko widłaka torfowego, objętego ścisłą ochroną gatunkową oraz stanowiska żaby trawnej, jaszczurki zwinki i jaszczurki żyworodnej, został objęty ochrona jako teren zieleni o charakterze naturalnym.

Na terenach przeznaczonych pod zabudowę praktycznie całkowitemu przekształceniu ulegnie struktura gatunkowa flory i fauny. Na obszarach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wprowadzona zostanie roślinność urządzona, z gatunkami ozdobnymi, a częściowo spontanicznie rozwijać się będzie roślinność synantropijna, w tym ruderalna, na którą składają się przede wszystkim gatunki o szerokiej amplitudzie ekologicznej. Największe zmiany nastąpią w podstrefie N4, gdzie teren 2ZL włączono do terenu 1P,U. Zmiana ta będzie wymagała uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Na analizowanych obszarach przewidziano zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej w ramach wyznaczonych terenów elementarnych:

na terenach MN – od 20% do 40% powierzchni działki,

na terenach P,U – 10% powierzchni działki,

na terenach RM – 50% powierzchni działki.

Całkowicie przekształcone zostaną warunki siedliskowe na obecnych terenach rolnych. Na skutek likwidacji powierzchni biologicznych, a zwłaszcza w związku z przekształceniem istniejącej roślinności oraz pojawieniem się na stałe ludzi, obecnie występująca fauna utraci przestrzeń życiową (zarówno bytową jak i żerowiskową). Powstaną także bariery uniemożliwiające lub utrudniające przemieszczanie się zwierząt, co będzie szczególnie dotyczyć teriofauny. W związku z tym większa część gatunków zwierząt, między innymi żerujące na otwartym terenie ptaki oraz ssaki, wyemigruje z obszaru objętego opracowywaną zmianą planu.

5.3.2 Przewidywane oddziaływania na ludzi

Na etapie wykonywania robót budowlanych podczas realizacji zagospodarowania poszczególnych terenów nastąpią negatywne oddziaływania związane z pracą maszyn (emisja spalin, pyłów, hałasu).

Oddziaływanie zagospodarowania terenów opisane ustaleniami projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zagraża środowisku, a także ludziom, dzięki ustaleniu standardów jakości środowiska, zgodnych z obowiązującym prawem, a także wykluczeniu inwestycji stanowiących zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi.

5.3.3 Przewidywane oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne

Realizacja ustaleń planu spowoduje nieznaczne zmiany w funkcjonowaniu hydrologicznym na terenach obecnie biologicznie czynnych przeznaczonych pod nowe zainwestowanie. Na tych terenach wzrośnie ilość powierzchni utwardzonych (place, parkingi), co wpłynie na zmiany w sposobie obiegu wody. Do głównych efektów negatywnych, należy zaliczyć zmniejszenie ewapotranspiracji, infiltracji i retencji, oraz zwiększenie spływu powierzchniowego wód opadowych.

Zrealizowane zainwestowanie nie wpłynie na stan jakościowy wód powierzchniowych i podziemnych, ponieważ zostanie podłączone do zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej.

5.3.4 Przewidywane oddziaływania na powietrze i klimat akustyczny

Realizacja ustaleń zmiany planu, może potencjalnie wpłynąć na zmianę stanu czystości powietrza atmosferycznego oraz klimat akustyczny, jednak będzie to oddziaływanie okresowe i wystąpi na etapie budowlanym i będzie wiązało się z lokalnym wzrostem emisji zanieczyszczeń powietrza – zwłaszcza pyłu – na skutek prac ziemnych (wykopów, itp.), wzrostem substancji spalinowych, których źródłem będą maszyny budowlane i sprzęt ciężki obsługujący poszczególne budowy. W związku

z tym nie prognozuje się, istotnych oddziaływań na powietrze oraz klimat akustyczny spowodowanych ruchem komunikacyjnym. Natomiast do przekroczeń norm w zakresie emisji hałasu i zanieczyszczeń komunikacyjnych, dochodzić będzie na etapie budowy. Będzie to głównie emisja spalin pochodzących z pojazdów samochodowych i sprzętu technicznego w porze dziennej, która będzie miała charakter krótkotrwały i bezpośredni (emisja występować będzie wyłącznie w czasie budowy), nieorganizowany i zgodny z obowiązującymi normami.

Prognozowanie hałasu związanego z pracami prowadzonymi przy budowie nie jest możliwe bez znajomości parametrów wpływających na wielkość emisji, tzn. rodzaju, stanu technicznego, liczby maszyn użytych do robót oraz czasu ich pracy. Trudno prognozować taki hałas, nie dysponując danymi na temat wielkości i jakości bazy maszynowej. Można założyć jednak, że prace związane z planowanymi inwestycjami nie będą prowadzone nocą, stąd możliwe będą jedynie niewielkie przekroczenia poziomu dopuszczalnego w porze dziennej i będą one miały charakter

krótkoterminowy. W trakcie użytkowania zakłada się, że oddziaływanie na środowisko dotyczące emisji hałasu winno zamykać się w granicach, na których jest wytwarzany.

Wprowadzone nowe zagospodarowanie zmodyfikuje warunki topoklimatyczne. Po realizacji zabudowy i wprowadzeniu powierzchni sztucznych, zasadniczej zmianie ulegną stosunki termiczne, zwiększy się kontrast temperatur w czasie pogody słonecznej. Znaczna część urządzeń i obiektów będzie emitowała pewną dawkę ciepła do otoczenia, natomiast wzrost powierzchni pokrytej utwardzonymi nawierzchniami spowoduje większe jego kumulowanie.

5.3.5 Przewidywane oddziaływania na powierzchnię ziemi

Oddziaływanie na glebę i powierzchnię terenu, będzie wynikiem różnych form użytkowania terenu. Zaburzenia struktury gruntu i gleby nastąpią w miejscach budowy obiektów kubaturowych, infrastruktury technicznej i budowy dróg. Będą one miały charakter trwały. Znaczące przekształcenia wystąpią na skutek zainwestowania terenów rolnych. Na terenach tych w związku z realizacją zainwestowania nastąpi zabudowanie powierzchni materiałami nieprzepuszczalnymi. Grunt zostanie częściowo zniwelowany, a powierzchniowa warstwa gleby zniszczona i zastąpiona gruntem antropogenicznym.

Wystąpią zatem oddziaływania bezpośrednie, długoterminowe i stałe poprzez zajmowanie gruntów pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i zabudowę usługową. Wystąpią również krótkoterminowe i chwilowe oddziaływania, związane z etapem prowadzenia prac budowlanych (czasowe deformacje terenu, wykopy itp.).

5.3.6 Zagrożenia poważną awarią

Zaliczenie do zakładów zagrożonych poważną awarią następuje na podstawie Rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138).

Tego typu inwestycje nie powstaną na terenie objętym zmianą planu.

5.3.7 Przewidywane oddziaływania na krajobraz

Znaczące przekształcenie krajobrazu w wyniku realizacji zmiany planu nastąpi na obszarach rolniczych lub leśnych, na których wybudowane zostaną nowe obiekty, w otoczeniu których pojawi się zupełnie inna szata roślinna. Na tych terenach krajobraz terenów otwartych zastąpi krajobraz zurbanizowany zamknięty.

5.3.8 Przewidywane oddziaływania na obszar Natura2000 „Dorzecze Parsęty”

W granicach obszaru Natura 2000 „Dorzecze Parsęty” położony jest teren 1WS w podstrefie S3. Analizowana zmiana planu polega na włączenie terenów oznaczonych jako Tz (terenów zamkniętych – kolejowych) do terenu 1WS, zgodnie z przeznaczeniem. Zmiana ma korzystny wpływ na środowisko bowiem ogranicza możliwość zabudowy tego terenu, dopuszczając jedynie obiekty towarzyszące zabezpieczające brzegi wód.

W sąsiedztwie obszaru Natura 2000 „Dorzecze Parsęty” położone są tereny 9R i 11RM położone w podstrefie S16 i tereny 29MN, 30MN i 31MN z podstrefy W17.

Prognoza istotności oddziaływania czynników mogących potencjalnie negatywnie wpływać na obszary Natura 2000, opiera się na oszacowaniu ryzyka wystąpienia oraz natężenia (zakresu) możliwych zmian w kluczowych wskaźnikach determinujących integralność obszaru Natura 2000, tj.:

- zmniejszenie powierzchni podstawowych siedlisk lęgowych i żerowiskowych kluczowych gatunków, przede wszystkim wilgotnych obniżeń, enklaw łąkowych, zadrzewień i zakrzewień (w szczególności starodrzewów lęgowych) oraz zbiorników wodnych;
- zwiększenie fragmentacji siedlisk kluczowych gatunków;
- zmniejszenie liczebności lokalnych populacji kluczowych gatunków ptaków lęgowych i przelotnych;
- zmiany jakości i ilości wód powierzchniowych oraz zmiany poziomu zwierciadła wód gruntowych;
- zmiany użytkowania gruntów wynikające z realizacji zagospodarowania, w szczególności zabór terenów zielonych pod zabudowę.

W celu określenia potencjalnego oddziaływania na przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 na etapie Prognozy przeanalizowano dostępne materiały oraz obserwacje z przeprowadzonych wizji terenowych.

Analizowana zmiana planu, nie spowoduje oddziaływania na obszar Natura 2000 Dorzecze Parsęty, ponieważ:

- nie spowoduje likwidacji terenów lęgowych istotnych dla gatunków zwierząt,
- nie spowoduje likwidacji terenów żerowiskowych istotnych dla gatunków zwierząt,
- nie będzie miało wpływu na siedliska oraz stanowiska roślin, dla ochrony których go wyznaczono.

6. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

W trakcie analiz ustaleń zmiany planu, stwierdzono brak negatywnych oddziaływań tych zmian na środowisko, a w szczególności na obszary chronione. Zagospodarowanie poszczególnych terenów zgodne z ustaleniami planu oraz zgodny z obowiązującymi przepisami, w szczególności dotyczącymi środowiska, nie wpłynie negatywnie na środowisko przyrodnicze i nie spowoduje degradacji środowiska przyrodniczego.

Zmiana planu nie dotyczyła ustaleń ogólnych, w których zawarto warunki zaopatrzenia we wszystkie niezbędne media infrastruktury technicznej oraz usuwania nieczystości i unieszkodliwiania ścieków, ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego. W objętych zmianą ustaleniach szczegółowych dla poszczególnych obszarów zawarto warunki dotyczące:

- wielkości i charakteru zabudowy;
- maksymalnej powierzchni zabudowy;
- minimalnej powierzchni biologicznie czynnej,
- zgodnych ze standardami zapewniającymi rozwój społeczno-gospodarczy przy maksymalnej ochronie środowiska w obszarach zurbanizowanych.

Do ogólnych działań ograniczających negatywne oddziaływanie realizacji ustaleń planu na środowisko należą następujące zasady:

- w czasie realizacji inwestycji prawidłowe zabezpieczenie techniczne sprzętu i placu budowy, w tym zwłaszcza w miejscach styku z ekosystemami szczególnie wrażliwymi na zmiany warunków siedliskowych;
- stosowanie odpowiednich technologii, materiałów i rozwiązań konstrukcyjnych;
- dostosowanie terminów prac do terminów rozrodu zwierząt – terminy prowadzenia robót powinno się dostosowywać do wymagań ochrony środowiska, tak by nie powodować zbyt dużych zaburzeń w warunkach bytowania fauny, szczególnie w okresach lęgowych.

Podsumowując, należy stwierdzić, że realizacja ustaleń zmiany planu, nie wpłynie negatywnie na integralność obszaru NATURA 2000. W związku z tym nie proponuje się rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub

kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz jego integralność.

7. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.

Analiza skutków realizacji postanowień planu będzie dokonywana w ramach oceny aktualności studium i planów sporządzanych dla obszaru miasta Koszalin. Obowiązek wykonywania takiej analizy wynika z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945), zgodnie z którym organ sporządzający miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zobowiązany jest przynajmniej raz w czasie kadencji rady gminy do przeprowadzenia analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, w tym skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu.

Wpływ skutków realizacji ustaleń planu na środowisko przyrodnicze w zakresie jakości poszczególnych elementów przyrodniczych i ich zmian, dotrzymywania standardów jakości środowiska, określenia obszarów występowania przekroczeń kontrolowany będzie w ramach państwowego systemu monitoringu środowiska. Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane są w rocznych raportach o stanie środowiska województwa zachodniopomorskiego. Istotne z punktu widzenia ochrony środowiska i przyrody będzie monitorowanie w zakresie jakości wód podziemnych i powierzchniowych, stanu i składu szaty roślinnej, warunków bytowania przedstawicieli świata zwierząt.

8. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Realizacja ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie będzie skutkować oddziaływaniem o zasięgu transgranicznym. Dokument nie wprowadza zmian w skali, która mogłaby przynieść skutki środowiskowe poza granicami kraju.

9. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Prognoza oddziaływania na środowisko powstała jako realizacja zapisów ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, a także ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Stanowi ona niezbędny załącznik do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, która podlega

opiniowaniu przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz organy państwowej inspekcji sanitarnej i wykładana jest razem z nim do publicznego wglądu.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy obszarów określonych w uchwale Nr XLIII/329/2017 Rady Miejskiej Białogardu z dnia 28 grudnia 2017 r. o przystąpieniu do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Białogard, z wyłączeniem terenu działek zlokalizowanych w podstrefie funkcjonalnej W19 oznaczonych symbolami 2MN, 3MN, 05KDW, 04KDD, terenu działek zlokalizowanych w podstrefie funkcjonalnej E4 oznaczonych symbolami 1P,U, 4P,U, 14P,U, 04KDD, terenu działek zlokalizowanych w podstrefie funkcjonalnej E9 oznaczonych symbolem 19 Kp oraz terenu działek zlokalizowanych w podstrefie funkcjonalnej E17 oznaczonych symbolem 3MN, zmienionej uchwałą Nr XLVIII/354/2018 Rady Miejskiej Białogardu z dnia 28 marca 2018 r., o łącznej powierzchni 262,14 ha.

Zmiana planu nie narusza ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białogard, przyjętego uchwałą Nr XLVIII/352/2018 z dnia 28 marca 2018 r.

W podstrefach E18 i E19 część terenów produkcyjnych przekształcono w tereny zabudowy mieszkaniowej i tereny zieleni urządzonej. W podstrefie E21 z terenów produkcyjnych powstał teren rolniczy. Na tych obszarach nastąpiło zmniejszenie potencjalnych uciążliwości.

Na większości terenów objętych zmianą planu, wprowadzono niewielkie modyfikacje, głównie w zakresie zmiany granic podstref funkcjonalnych, przeznaczenia terenów, wskaźników zagospodarowania terenów itp. W związku z tym, zaliczono te obszary do obszarów, na którym zmiana planu nie spowoduje oddziaływania na środowisko.

Do obszarów, na których nastąpią niekorzystne zmiany dla środowiska, zaliczono następujące tereny:

- w podstrefie C5 – teren 21ZP zamieniono na 21MN, część włączono do 24MW i 30US,ZP,
- w podstrefie N4 – teren 2ZL włączono do terenu 1P,U,
- w podstrefie N8 – tereny rolnicze przekształcono w tereny lasów oraz z terenu 10ZL wydzielono fragment terenu, uwzględniając przebieg istniejącego ciągu pieszego oraz teren zieleni urządzonej,
- w podstrefie E7 – z części terenu 2R utworzono tereny 3MN i 4MN,
- w podstrefie E12 – wyłączono część terenu 9US,ZP i utworzono teren 9MN,U,
- w podstrefie E15 – z terenu 1R utworzono tereny 9MN i 10MN,
- w podstrefie E19 – włączono teren 9R ze strefy E15 i przekształcono w tereny: 31MN, 34ZN, 35MN, 36MN i 37ZP i w części tereny 30MN, 32MN i 33MN,

- w podstrefie E22 – z części terenu 1R wydzielono następujące tereny i zmieniono ich przeznaczenie : 5MN, 6MN i 7MN,
- w podstrefie W17– teren 18R ze strefy W23, został podzielony na tereny: 29MN, 30MN i 31MN (tereny graniczą z obszarem Natura 2000 Dorzecze Parsęty),
- w podstrefie W20 – z terenu 2ZP powstał 2ZP,U,
- w podstrefie W22 – z terenu 6R wydzielono teren 7RM (wg waloryzacji przyrodniczej na tym terenie znajduje się stanowisko ślimaka winniczka),
- w podstrefie W23 – z terenu lasu 16ZL utworzono teren 16ZP.

W granicach obszaru Natura 2000 „Dorzecze Parsęty” położony jest teren 1WS w podstrefie S3. Analizowana zmiana planu polega na włączenie terenów oznaczonych jako Tz (terenów zamkniętych – kolejowych) do terenu 1WS, zgodnie z przeznaczeniem. Zmiana ma korzystny wpływ na środowisko bowiem ogranicza możliwość zabudowy tego terenu, dopuszczając jedynie obiekty towarzyszące zabezpieczające brzegi wód. W sąsiedztwie obszaru Natura 2000 „Dorzecze Parsęty” położone są tereny 9R i 11RM położone w podstrefie S16 i tereny 29MN, 30MN i 31MN z podstrefy W17.

Analizowana zmiana planu, nie spowoduje oddziaływania na obszar Natura 2000 Dorzecze Parsęty, ponieważ:

- nie spowoduje likwidacji terenów łągowych istotnych dla gatunków zwierząt,
- nie spowoduje likwidacji terenów żerowiskowych istotnych dla gatunków zwierząt,
- nie będzie miało wpływu na siedliska oraz stanowiska roślin, dla ochrony których go wyznaczono.

Na terenach, na których potencjalnie może nastąpić przekształcenie szaty roślinnej, stwierdzono występowania (wg. Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego) następujących chronionych gatunków zwierząt:

- na terenie 7RM w podstrefie W22 stwierdzono stanowisko ślimaka winniczka objętego częściową ochroną gatunkową,
- na terenie 7MN w podstrefie E22 stwierdzono stanowisko żaby jeziorkowej objętej częściową ochroną gatunkową,
- na terenie 34ZN w podstrefie E19 – stwierdzono stanowiska żaby trawnej, jaszczurki zwinki i jaszczurki żyworodnej,
- w podstrefie N8 na terenach leśnych, stwierdzono stanowisko ślimaka winniczka, objętego częściową ochroną gatunkową oraz świerszczaka, objętego całkowitą ochroną gatunkową.

Wg. Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego na terenie 34ZN w podstrefie E19 – stwierdzono stanowisko widłaka torfowego, objętego ścisłą ochroną gatunkową. Teren ten został objęty ochroną jako teren zieleni o charakterze naturalnym.

Zgodnie z Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409) oraz Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r., poz. 2183), mogące występować na terenie objętym zmianą planu gatunki roślin oraz zwierząt, powinno się chronić na zasadach określonych w ustawie o ochronie przyrody.

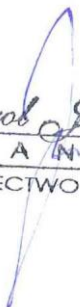
Wprowadzenie zainwestowania na terenach obecnie użytkowanych rolniczo, spowoduje ograniczenie potencjalnych terenów żerowiskowych dla chronionych gatunków, jednak nie przyczyni się do zmniejszenia populacji chronionych gatunków. W trakcie analiz ustaleń zmiany planu, stwierdzono brak negatywnych oddziaływań tych zmian na środowisko, a w szczególności na obszary chronione. Zagospodarowanie poszczególnych terenów zgodne z ustaleniami planu oraz zgodny z obowiązującymi przepisami, w szczególności dotyczącymi środowiska, nie wpłynie negatywnie na środowisko przyrodnicze i nie spowoduje degradacji środowiska przyrodniczego.

Podsumowując, należy stwierdzić, że przedmiotowa zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Białogard, jest w pełni zgodna ze strategią rozwoju Miasta Białogard, polityką przestrzenną regionu a szczególnie z planem zagospodarowania przestrzennego województwa zachodniopomorskiego.

10. Oświadczenie, o którym mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

Oświadczam, że spełniam wymagania zawarte w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.


Karol Jaworski
U R B A N I S T A
ŚWIADECTWO NR 12250